

محمد نورصالحی، رئیس شورای اسلامی شهر اصفهان:

شورای شهر به ماجرای اراضی غرب سپاهان شهر ورود کرد

مدیریت شهری ۰۳

هیچ قانون سخت گیرانه ای نداریم

مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان اصفهان اعتقاد دارد قوانین مربوط به بناهای تاریخی دست و پاگیر نیست و روال قانونی مشخص بوده؛ هرچند به اقتضای زندگی مردم در بافت تاریخی بی توجهی شده است

ما باید در مطالعاتی که برای بافت های تاریخی انجام می دادیم، به این نکته توجه می کردیم: خیلی از خانه هایی که در این فضاها قرار دارند، پارکینگ ندارند. باید پارکینگ هایی را در محله های قدیمی احداث می کردیم که مالکان در ورودی بافت، ماشین هایشان را پارک کنند یا خودروهای برقی در نظر می گرفتیم

امیر کرم زاده، مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان اصفهان

شهر زندگی ۰۶

سپر آسمان نصف جهان

روایت مردانی که در جنگ رمضان پیش از رسیدن تهدید به زمین، در آسمان ایستادند

پایداری ۰۸

کیفیت آب اصفهان استاندارد است

برخی شهروندان از کیفیت آب شرب گلایه دارند
آیا املاح موجود در آب مضر است؟

فرایند تصفیه آب در سراسر کشور از جمله در استان اصفهان بر پایه استانداردهای روز دنیا و با رعایت دقیق اصول فنی، نظیر مدیریت ته نشینی رسوبات و سایر سنجش های کنترل کیفیت، انجام می شود. بر اساس بررسی های صورت گرفته، میزان املاح و سختی آب موجود در این منطقه، اگرچه ممکن است از نظر مقدار کمی با سایر مناطق متفاوت باشد، این گوناگونی ها کاملاً در محدوده استانداردهای تعیین شده قرار دارد و تصفیه بیشتر از این از توان عملیاتی فرایندهای تصفیه فراتر است

رضا آقایی، کارشناس حوزه آب

جامعه ۰۵

هنر نزد اصفهانیان است و بس!

عمارت تاریخی چهلستون شاهد درخشش پیش کسوتان اصفهانی در عرصه های هنری و ادبی و پژوهشی بود

هنر ۰۷

**عشق است و
آتش و خون...**

ایرانیان در فضای مجازی با تولید حجم زیادی از آثار هنری، فاجعه سیریک را ماندگار کردند
جنایتی که انتقام آن از آمریکا حتمی است

هزینه پنهان فرار بیمه ای کارفرمایان برای کارگران

صرفه جویی های کاذب در لیست حقوق، امنیت بازنشستگی نیروی کار اصفهان را قربانی می کند

هرچه دستمزد مشمول بیمه پایین تر اعلام شود، سهم حق بیمه ای که کارفرما باید پرداخت کند نیز کاهش می یابد. ممکن است این اقدام در کوتاه مدت هزینه کارفرما را کمتر کند؛ اما در بلندمدت خسارت آن متوجه کارگر و خانواده او خواهد شد. مشکل اصلی این بوده که کارگر ممکن است در دوران اشتغال متوجه آثار این موضوع نشود

علی اصغر برشان، دبیر اجرایی خانه کارگر استان اصفهان و دبیر منطقه مرکزی کشور

اقتصاد ۰۳

منابع حاصل از کاهش مصرف بنزین صرف تقویت کالابریک خواهد شد

رئیس جمهوری باتأکید بر ضرورت اطلاع‌رسانی شفاف، دقیق و به‌موقع به مردم پیش از اجاری تصمیمات، گفت: سیاست‌ها و برنامه‌های دولت باید با مردم در میان گذاشته شود و اجرای آنها به‌صورت تدریجی و با فراهم کردن الزامات لازم صورت گیرد. به گزارش ایستنا جلسه هماهنگی مدیریت ناترازی انرژی با حضور مسعود پزشکیان و جمعی از مسئولان دستگاه‌های ذی‌ربط برگزار شد و در آن، آخرین وضعیت تولید، ذخایر و توزیع بنزین، روند اجرای طرح‌های متنوع آزمایشی در استان‌های مختلف و وضعیت میزان مصرف سوخت و همچنین اقدامات صورت گرفته و قابل انجام برای افزایش تاب‌آوری حوزه انرژی به‌صورت دقیق و کارشناسی مورد بررسی قرار گرفت.

در این نشست همچنین ابعاد و نتایج اجرای طرح رزاق با هدف قانونمند کردن فرایند فروش و عرضه سوخت در مناطق مرزی، به‌صورت آسیب‌شناسانه بررسی و آخرین وضعیت مقابله با قاچاق سوخت، چالش‌های موجود و راهکارهای مؤثر برای مدیریت این پدیده مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت. رئیس‌جمهور در این جلسه با تأکید بر اینکه رویکرد دولت در حوزه انرژی، به‌ویژه در موضوع بنزین، آگاهانه، تدریجی و مبتنی بر در نظر گرفتن شرایط و دغدغه‌های مردم است، تصریح کرد: سیاست دولت، مدیریت و کنترل مصرف با استفاده از ابزارها و سیاست‌های عمدتاً غیرقیمتی است و به هیچ‌عنوان نباید تصمیمات این حوزه به‌گونه‌ای اتخاذ شود که جامعه با رفتارهای ناگهانی و شوک‌آور مواجه شود. پزشکیان همچنین با تأکید بر اینکه مردم، محور اصلی تصمیم‌گیری‌های دولت در حوزه انرژی هستند، اظهار داشت: هر میزان صرفه‌جویی و درآمد حاصل از کاهش مصرف بنزین، صرف تقویت طرح کالابریک خواهد شد و محل مصرف دیگری برای این منابع در نظر گرفته نخواهد شد. او افزود، مهم‌ترین دغدغه ما، دغدغه مردم است و در تمامی مراحل اجرای برنامه‌ها و تصمیمات، از جمله موضوع سهمیه‌ها و مدیریت استفاده از کارت‌های سوخت جایگاه‌ها، باید به‌گونه‌ای عمل شود که نارضایتی و فشار مضاعف بر مردم ایجاد نشود. در هر مرحله که اجاری یک سیاست با مشکل یا چالشی برای مردم مواجه شد، باید موضوع با سرعت بررسی و برای رفع آن اقدام شود.

رئیس‌جمهور تأکید کرد: دولت به دنبال تحمیل دستور یا تصمیمی بر مردم نیست و هرجا اجرای یک برنامه با اشکال یا پیامد ناخواسته‌ای مواجه شود، اصلاح آن در دستور کار قرار خواهد گرفت. همراهی مردم و مشارکت آنان در مدیریت مصرف انرژی نیز ضرورتی اساسی برای تضمین پایداری و استمرار خدمت‌رسانی است. پزشکیان در ادامه بر بازنگری در سیاست‌ها و برنامه‌های مقابله با قاچاق سوخت تأکید کرد و گفت: استفاده از فناوری‌های نوین برای رصد و پایش هوشمند خودروها و جریان توزیع سوخت باید توسعه یابد.

رئیس‌جمهور خاطرنشان کرد: درمواجهه با تحولات، باید ضمن تذکر و آگاهی بخشی، منشأ و شبکه‌های اصلی قاچاق شناسایی و برخورد قانونی با عوامل اصلی صورت گیرد؛ چرا که مقابله مؤثر با قاچاق نیازمند تمرکز بر منشأ و عوامل ایجادکننده آن است. پزشکیان همچنین با اشاره به شرایط کشور و تلاش دشمنان برای ایجاد شکاف و اختلاف ایزارهایی همچون جنگ، محاصره و تحریم، به دنبال ایجاد اختلاف، شکاف و آشوب در داخل کشور هستند و ما نیز با تکیه بر وحدت، همدلی، هم‌افزایی و انسجام ملی، این نقشه‌ها را خنثی خواهیم کرد.

در این جلسه همچنین موضوع شناسه‌دار کردن کارت‌های سوخت جایگاه‌ها با هدف افزایش شفافیت در فرایند توزیع و جلوگیری از قاچاق، اجرای طرح تنوع‌سازی سید سوخت ناوگان‌های پرتردد با استفاده از سوخت‌های جایگزین از جمله CNG و LPG، اجرای طرح یک روز بدون خودرو برای کارکنان دولت مورد بررسی و تصویب قرار گرفت. در این نشست تأکید شد اجاری مصوبات و برنامه‌های مدیریت ناترازی انرژی باید با رویکرد مرحله‌ای، مبتنی بر ارزیابی مستمر آثار و پیامدها، همراه با اطلاع‌رسانی شفاف و بااولویت حفظ آرامش اجتماعی، صیانت از حقوق مردم و استمرار پایدار خدمات انجام شود.

رئیس مرکز پژوهش‌های شورای اسلامی شهر اصفهان

اصفهان در میان سرمایه‌های فرهنگی و تمدنی خود، بناهایی دارد که صرفاً یک ساختمان نیستند؛ هر کدام بخشی از ظرفیت آینده شهرند. مرکز همایش‌های بین‌المللی شهید امام خامنه‌ای (ره) نیز از همین جنس است؛ مجموعه‌ای که برای میزبانی رویدادهای بزرگ، اجلاس‌های ملی و بین‌المللی و حضور هیأت‌های رسمی طراحی شده و بر خورده‌ار از ظرفیت‌های معماری، تشریفاتی، رسانه‌ای و فنی کم‌نظیری است. اما درست در همین نقطه، یک پرسش جدی پیش روی مافرا می‌گیرد: آیا قرار است این مجموعه را صرفاً «پرنکیم»، یا می‌خواهیم آن را «فعال» و صاحب نقش کنیم؟ این دو، یکی نیستند. ممکن است تقویم یک مرکز با تعداد زیادی برنامه پر باشد، اما خود مرکز همچنان قاعده‌ویت، برند و مأموریت مشخص باشد. برگزاری هر برنامه‌ای که امکان درآمدزایی کوتاه‌مدت داشته باشد، لزوماً به معنای بهره‌برداری درست از یک سرمایه عمومی نیست ■

تفاوت بهره‌برداری کمی و راهبردی اگر چنین مجموعه‌ای را به تدریج به محلی برای کنسرت، برنامه‌های عمومی، مراسم سازمانی، گردهمایی‌های مناسبتی و رویدادهایی تبدیل کنیم که قابلیت برگزاری در بسیاری از سالن‌های دیگر شهر را نیز دارند، شاید در کوتاه‌مدت شاهد افزایش میزان استفاده از ساختمان باشیم؛ اما در بلندمدت اتفاق مهم‌تری رخ می‌دهد: مزیت منحصربه‌فرد مرکز از بین می‌رود. یک مرکز همایش بین‌المللی نباید صرفاً بر اساس این شاخص سنجیده شود که «چند روز در سال اشغال بوده است». پرسش اصلی باید این باشد: چه کسانی در این مرکز گردهم آمده‌اند، درباره چه مسائل گفت‌وگو کرده‌اند و این مرکز چه اثری بر جایگاه اصفهان در ایران و جهان گذاشته است؟ این تفاوت میان بهره‌برداری کمی و بهره‌برداری راهبردی است.

مشکل از جایی آغاز می‌شود که «تقویم» را هدف می‌گیریم، نه «هویت» را نگاه منفعلانه به یک مرکز همایش معمولاً چنین است: «سالان آماده است؛ هر کس برنامه‌ای دارد، اجاره کند.» اما نگاه حرفه‌ای و آینده‌نگر کاملاً متفاوت است: «این مرکز چه مأموریتی دارد؟ چه نوع رویدادهایی با شأن و ظرفیت آن متناسب است؟ چگونه می‌توانیم برگزارکنندگان معتبر داخلی و خارجی را به اصفهان بیاوریم؟ و چه رویدادهایی را خودمان باید تولید کنیم؟» اگر پاسخ این پرسش‌ها روشن نباشد، طبیعی است که ساده‌ترین برنامه‌ها زودتر به سراغ مرکز بیایند. و اتفاقاً خطر اصلی همین سادگی است. یک مجموعه گران‌قیمت و ممتاز، اگر برای کارهای معمولی استفاده شود، لزوماً موفق نیست؛ ممکن است فقط گران‌ترین سالن شهر برای کارهای معمولی باشد.

اصفهان نباید صرفاً میزبان باشد؛ باید «موضوع‌ساز» باشد

اصفهان در جهان فقط به عنوان یک شهر تاریخی شناخته نمی‌شود. اصفهان می‌تواند درباره آینده شهرها سخن بگوید؛ چون خود یک شهر تاریخی زنده است. می‌تواند درباره آب سخن بگوید؛ چون تمدن آن قرن‌ها با آب و زاینده رود پیوند داشته است. می‌تواند درباره معماری و شهرسازی سخن بگوید؛ چون یکی از مهم‌ترین میراث‌های معماری جهان را در خود جای داده است. می‌تواند درباره

از «سالن» تا «سکوی گفت‌وگوی جهانی»

ضرورت بازتعریف مأموریت مرکز همایش‌های بین‌المللی شهید امام خامنه‌ای (ره)

فرهنگ و گفت‌وگوی تمدن‌ها سخن بگوید؛ چون تاریخ آن سرشار از تعامل فرهنگ‌ها و ادیان است. و می‌تواند درباره علم و فناوری سخن بگوید؛ زیرا اصفهان امروز نیز دارای دانشگاه‌ها، مراکز علمی، صنایع و ظرفیت قابل توجه انسانی است. پس چرا باید منتظر باشیم دیگران رویداد بیاورند تا ما سالنی در اختیارشان بگذاریم؟ اصفهان باید بخشی از رویدادهای مورد نیاز جهان را خودش تعریف کند.

پیشنهادهای اجاره‌دهنده سالن به «تولیدکننده رویداد» تبدیل شویم راه حل، کنار گذاشتن رویدادهای موجود نیست؛ بلکه ترکیب هوشمندانه سه ظرفیت است: اول، جذب رویدادهای معتبر موجود هر سال ده‌ها گنجره علمی، اجلاس تخصصی، نشست اقتصادی، رویداد فناوری و کنفرانس بین‌المللی در جهان برگزار می‌شود. بخشی از این رویدادها را می‌توان برای برگزاری در اصفهان هدف‌گذاری کرد. مرکز باید یک تیم حرفه‌ای برای شناسایی و جذب رویدادهای ملی و بین‌المللی داشته باشد؛ نه اینکه صرفاً منتظر تقاضای اجاره بماند.

دوم؛ مشارکت در تولید رویداد دانشگاه‌ها، وزارتخانه‌ها، انجمن‌های علمی، اتاق بازرگانی، شرکت‌های دانش‌بنیان و نهادهای بین‌المللی، شرکای بالقوه مرکز هستند. مرکز می‌تواند با آنها رویداد مشترک تولید کند.

سوم؛ تولید رویدادهای اختصاصی در نهایت باید تعدادی رویداد دارای برند و هویت مشخص، به نام اصفهان و این مرکز شکل بگیرد. نه همایش‌های تکراری و سخنرانی‌محور؛ بلکه گفت‌وگوهای مسئله‌محور و دارای خروجی.

پیشنهادهای تقویم چندبعدی برای آغاز، می‌توان یک تقویم سالانه شامل ۳۰ تا ۴۰ رویداد راهبردی تعریف کرد؛ بخشی از رویدادها از میان اجلاس‌ها و رویدادهای معتبر موجود که میزبانی آنها به اصفهان منتقل یا بخشی از فرایند آنها در اصفهان برگزار شود.

بخشی از رویدادها در حوزه کنگره‌های علمی و تخصصی تخصصی یابد.

بخشی از رویداد با مشارکت دانشگاه‌ها، دستگاه‌های ملی و بخش خصوصی برگزار شود.

چند رویداد در قالب «گفت‌وگوهای بین‌المللی اصفهان» درباره مسائل جهانی.

چند رویداد اختصاصی که توسط خود مرکز و شرکای علمی و بین‌المللی آن طراحی و تولید شود. این مدل، مرکز را از «سالن خالی» به تقویم زنده رویدادهای ملی و بین‌المللی تبدیل می‌کند.

رویدادها درباره چه باشند؟

مجموعه‌ای که نام امام شهید را بر خود دارد، می‌تواند با حفظ جایگاه رسمی و بین‌المللی خود میزبان گفت‌وگوهایی درباره موضوعات بزرگ و آینده‌ساز باشد؛ موضوعاتی که با منظومه فکری ایشان درباره علم، پیشرفت، استقلال، عدالت، عزت ملی، مردم، فناوری و آینده انسان پیوند دارند. برای نمونه: گفت‌وگوی جهانی اصفهان درباره آب و تمدن؛ آب، اقلیم، امنیت غذایی، حکمرانی آب و آینده شهرها.

اجلاس جهانی علم و پیشرفت؛ دانش، فناوری، حمل‌ونقل، محیط زیست و هویت شهری. اجلاس آینده شهرها؛ شهر هوشمند، معماری، جمع جهانی فرهنگ و تمدن؛ گفت‌وگوی ادیان، فرهنگ‌ها و تمدن‌ها.

اجلاس حکمرانی آینده؛ دولت هوشمند، سرمایه اجتماعی، عدالت، فناوری و سیاست‌گذاری.

اجلاس استقلال و نظم جهانی؛ استقلال ملت‌ها،

مسئله امروز مرکز همایش‌های بین‌المللی شهید امام خامنه‌ای (ره) کمبود «برنامه» نیست؛ مسئله، فقدان یک راهبرد روشن برای انتخاب و تولید برنامه است

عدالت در روابط بین‌الملل و آینده نظم جهانی. اینها رویدادهایی هستند که می‌توانند مخاطب جهانی داشته باشند؛ نه صرفاً مخاطب محلی.

رویداد اصفهان؛ یک برند قابل ساختن است چرا اصفهان تواناند مانند بسیاری از شهرهای جهان، صاحب یک یا چند گفت‌وگوی بین‌المللی شناخته‌شده باشد؛ برای مثال،

Isfahan Dialogue on Water
Isfahan Forum on Science and Civilization
Isfahan Global Dialogue on Cities of the Future
Isfahan Grand Prize

این رویدادها می‌توانند به مرور به برندهایی مستقل تبدیل شوند و هر سال شخصیت‌های علمی، دانشگاهی، اقتصادی و سیاسی را به اصفهان بیاورند. آن وقت مرکز همایش‌ها فقط محل برگزاری رویداد نیست؛ خودش بخشی از هویت رویداد می‌شود.

یک «قاعده طلایی» برای حفظ شأن مرکز این به معنای مخالفت مطلق با برنامه‌های عمومی نیست. شهر به همه نوع برنامه فرهنگی نیاز دارد و هر کدام جای خود را دارند. اما باید میان «قابل برگزاری بودن» و «مناسب بودن» تفاوت گذاشت. هر برنامه‌ای که امکان برگزاری در مرکز دارد، الزاماً شایسته میزبانی در آن نیست. پیشنهاد می‌شود برای مرکز یک نظام روشن اولویت‌بندی رویدادها تعریف شود:

اولویت نخست؛ اجلاس‌ها و رویدادهای معتبر بین‌المللی و ملی که کل و یا بخشی از آن می‌تواند به اصفهان منتقل شود و با از اصفهان شروع شود.

اولویت دوم؛ کنفرانس‌های علمی، فناوری، اقتصادی و فرهنگی معتبر با محوریت نهادهای تخصصی موضوع.

اولویت سوم؛ رویدادهای فاخر فرهنگی و شهری با شأن ملی و بین‌المللی. اولویت چهارم؛ سایر برنامه‌ها، صرفاً در صورت تناسب با مأموریت و ظرفیت مرکز. در این چارچوب، مسئله «کنسرت برگزار کنیم یا نکنیم» تبدیل به مسئله اصلی نمی‌شود. مسئله اصلی این است: این برنامه چقدر به مأموریت و جایگاه مرکز کمک می‌کند؟

از «اشغال سالن» به «آثرگذاری» شاید وقت آن رسیده باشد که شاخص موفقیت مرکز را نیز تغییر دهیم. به جای اینکه فقط پرسیم «چند روز سالن پر بود؟»، پرسیم: چند هیأت خارجی در مرکز حضور یافتند؟ چند دانشگاه معتبر جهان در رویدادها مشارکت کردند؟ چند کنفرانس بین‌المللی در اصفهان برگزار شد؟ چند تفاهم علمی و اقتصادی در اینجا شکل گرفت؟ چند شخصیت علمی و فرهنگی برجسته به اصفهان آمدند؟ چند مسئله واقعی در این مرکز مورد گفت‌وگو قرار گرفت؟ چه خروجی علمی یا سیاسی از این نشست‌ها ایجاد شد؟ نام اصفهان در چه رویدادهای جهانی دیده شد؟ اینها شاخص‌های واقعی یک مرکز همایش بین‌المللی هستند.

یک فرصت کم‌نظیر دیگر براساس مصوبه اخیر شورای اسلامی شهر اصفهان قرار است در کنار این رویدادها، در فضای ورودی مرکز همایش‌های بین‌المللی، «سرای روایت و میراث شهید امام خامنه‌ای» ایجاد شود؛ مجموعه‌ای که مهمانان ایرانی و خارجی در زمان حضور در مرکز بتوانند در زمانی کوتاه با زندگی، اندیشه، خدمات، استقلال‌خواهی، مبارزه با سلطه‌پذیری و نظام سلطه، آثار و کیفیت شهادت و میراث ماندگار امام شهید آشنا شوند. این دو پروژه در کنار یکدیگر معنای تازه‌ای پیدا می‌کنند؛ سرا، روایت هویت است؛ و مرکز همایش‌ها، میدان گفت‌وگوی آن هویت با جهان. به‌این‌ترتیب، هر هیأت خارجی که برای یک اجلاس علمی، اقتصادی یا فرهنگی وارد مرکز می‌شود، فقط وارد یک ساختمان نمی‌شود؛ با بخشی از روایت معاصر ایران نیز آشنا می‌شود.

سخن آخر

مسئله امروز مرکز همایش‌های بین‌المللی شهید امام خامنه‌ای (ره) کمبود «برنامه» نیست؛ مسئله، فقدان یک راهبرد روشن برای انتخاب و تولید برنامه است. اگر نگاه ما صرفاً بر کردن تقویم باشد، ساده‌ترین برنامه‌ها برنده خواهند شد. اما اگر هدف ما ساختن یک مرجع بین‌المللی برای گفت‌وگو درباره علم، پیشرفت، تمدن، شهر، فرهنگ و آینده جهان باشد، آن‌گاه باید خودمان انتخاب کنیم که چه کسانی را دعوت کنیم، درباره چه موضوعاتی گفت‌وگو کنیم و چه میثاتی برای اصفهان به جا بگذاریم. اصفهان نباید صرفاً میزبان رویدادها باشد. باید صاحب رویداد شود. و مرکز همایش‌های بین‌المللی شهید امام خامنه‌ای (ره) نباید صرفاً ساختمانی باشد که در آن همایش برگزار می‌شود. باید به جایی تبدیل شود که ایده‌های بزرگ در آن متولد می‌شوند، ملت‌ها درباره آینده گفت‌وگو می‌کنند و نام اصفهان در کنار مسائل مهم جهان شنیده می‌شود. و این مسیر، به گمان من، کمترین انتظاری است که می‌توان از چنین سرمایه‌ای داشت.

تریبون جمعه

تقویت و ایجاد تعاونی‌ها می‌تواند به کاهش مشکلات اقتصادی کمک کند

امام‌جمعه‌موقت‌اصفهان با تأکید بر ضرورت توجه به‌نعمت‌های الهی گفت: نعمت ولایت و امامت از مهم‌ترین نعمت‌های خداوند و امروز محور وحدت و انسجام جامعه، ولی فقیه است؛ ازاین‌رو

باید شکرانه این نعمت را با حفظ وحدت به جا آورد. حجت‌الاسلام والمسلمین حسین محمدی روز گذشته در خطبه‌های نماز جمعه این هفته اصفهان با اشاره به اهمیت توجه انسان به نعمت‌های الهی اظهار کرد: از مهم‌ترین ویژگی‌های انسان‌های مؤمن و متقی، توجه به نعمت‌های خداوند است؛ نعمت‌هایی که قابل شمارش نیستند، اما خداوند متعال فرمان داده است که این نعمت‌ها یادآوری و برجسته شوند. او افزود: خداوند متعال نعمت‌های مادی و معنوی بی‌حد و حصری به انسان عطا کرده است و در سوره مبارکه مائده نیز یاد کردن نعمت‌های الهی به‌عنوان یکی از معیارهای تقوا مورد توجه قرار گرفته است. امام جمعه موقت اصفهان با اشاره به دو پیام حکیمانه و ستیجیده رهبر معظم انقلاب اسلامی به مناسبت هفته وحدت و هفته دولت تصریح کرد: در پیام ایشان به مناسبت هفته دولت، از آیه‌ای از قرآن کریم استفاده شده بود که بر برجسته‌سازی نعمت‌های الهی تأکید دارد و این مسئله آثار فراوانی در زندگی فردی و اجتماعی انسان خواهد داشت.

محمدی ادامه داد: در جای جای قرآن کریم به توجه به نعمت‌های الهی اشاره شده است و برای نمونه، سوره مبارکه «نبأ» جلوه‌ای از توجه به نعمت‌های خداوند است؛ تمام این موارد یادآوری می‌کند که انسان باید نعمت‌های الهی را بشناسد و نسبت به آن‌ها توجه داشته باشد. او خاطرنشان کرد: گاهی قرآن کریم به نعمت‌های مادی و طبیعی خداوند همچون کوه‌ها، دشت‌ها و دیگر مظاهر طبیعت اشاره می‌کند، اما نعمت دیگری که باید بیش از دیگر نعمت‌ها مورد توجه و برجسته‌سازی قرار گیرد و در آیات و روایات نیز بر آن تأکید شده، نعمت ولایت و امامت است.

ولایت؛ نعمتی که باید شکر آن را به جا آورد

امام جمعه موقت اصفهان اضافه کرد: علاوه بر توجه به نعمت‌های مادی و معنوی پیرامون خود، باید توجه ویژه‌ای به نعمت ولایت داشته باشیم؛ در زمان کنونی حدود شش ماه از ولایت آیت‌الله سیدمحمدتقی خامنه‌ای گذشته است و دیدیم که ایشان نیز همچون امام راحل و قائد شهید، به خوبی کشور را هدایت و رهبری می‌کنند و شکرانه این نعمت، وحدت است.

محمدی تأکید کرد: مسلم است که در هر وحدت و انسجامی به یک محور نیاز داریم و همه باید بدانیم که محور این وحدت، ولی فقیه است. او با اشاره به نکات مطرح‌شده از سوی رهبر معظم انقلاب خطاب به مسئولان گفت: یکی از تأکیدات ایشان، برجسته‌کردن نقاط قوت است و در مقابل، برای نقاط ضعف نیز باید برنامه‌ریزی شود؛ صرف بیان نقاط ضعف مشکلی را برطرف نمی‌کند.

تولید و تقویت تعاونی‌ها؛ راهی برای کاهش مشکلات اقتصادی

امام جمعه موقت اصفهان ادامه داد: رهبر معظم انقلاب همچنین به مسئله تولید اشاره کردند و تقویت و ایجاد تعاونی‌ها در عرصه تولید می‌تواند به کاهش مشکلات اقتصادی کمک کند.

او تصریح کرد: مقام معظم رهبری قاطعانه بیان کردند که هر آنچه در مخالفت با انسجام و وحدت اجتماعی باشد، ممنوع است؛ این خواسته جدی باید مورد توجه همگان قرار گیرد و باید از هر اقدامی که به زیان جامعه و انسجام اجتماعی است، پرهیز شود. محمدی با اشاره به مسئله عفاف و حجاب در جامعه اظهار کرد: دشمن سال‌های متمادی برای بی‌عتف و بی‌حیا کردن جامعه تلاش کرده است و توجه به این مسئله اهمیت فراوانی دارد، چرا که بی‌توجهی به آن می‌تواند به انسجام اجتماعی آسیب بزند و موجب فروپاشی خانواده‌ها شود. او افزود: نباید از پیام رهبر معظم انقلاب برداشت غلطی صورت گیرد که به پناهة حفظ وحدت، نباید در عرصه عفاف و حجاب اقدامی انجام شود.

نحوه محاسبه و ارسال لیست‌های حق بیمه از سوی کارفرمایان، از موضوعات مهم و بحث‌برانگیز در حوزه روابط کار و تأمین اجتماعی است. در حال حاضر، گزارش‌ها و مشاهدات نشان می‌دهد که در برخی شرکت‌ها و کارگاه‌ها، میان مبلغی که تحت عنوان دستمزد مشمول بیمه‌بمسازمان تأمین اجتماعی اعلام می‌شود با مبالغی که در عمل به کارگران پرداخت می‌گردد، تفاوت و دوگانگی وجود دارد؛ موضوعی که پرسش‌ها و ابهامات متعددی را برای جامعه کارگری ایجاد کرده است. حال با نظریه تفاوت نرخ ارسالی برخی شرکت‌ها با نرخ‌ی که در عمل پرداخت می‌کنند، با علی‌اصغر برشان، دبیر اجرایی خانه کارگر استان اصفهان و دبیر منطقه مرکزی کشور به گفت‌وگو نشستیم تا ابدا قانونی، سازوکارهای نظارتی و زوایای مختلف این مسئله را بررسی کنیم. در ادامه این گپ و گفت را می‌خوانید: ■

■ حق بیمه در بیمه‌های کارگری و کارفرمایی چگونه محاسبه می‌شود و چه میزان از دستمزد کارگر را دربر می‌گیرد؟

در بیمه‌های کارگری و کارفرمایی، حق بیمه با احتساب بیمه‌یکاری در مجموع معادل ۳۰ درصد مزد مشمول بیمه است. از این میزان، ۳۰ درصد به بیمه‌یکاری اختصاص پیدا می‌کند. در تفکیک خدمات بیمه‌ای نیز ۱۸ درصد مربوط به بازنشستگی و ۹ درصد مربوط به درمان است. البته باید توجه داشت که انواع مختلفی از بیمه وجود دارد

و همه آن‌ها نرخ یکسانی ندارند. بیمه صاحبان حرفه‌ها و مشاغل آزاد، بیمه اختیاری و بیمه کارگران ساختمانی از جمله این موارد هستند. نرخ و نوع تعهدات در هر کدام از این بیمه‌ها متفاوت است. برای نمونه، فردی که تحت پوشش بیمه اختیاری قرار می‌گیرد، بیمه‌یکاری ندارد و حق بیمه او با نرخ ۲۷ درصد پرداخت می‌شود. در بیمه صاحبان حرفه‌ها و مشاغل آزاد نیز نرخ‌های متفاوتی وجود دارد و ممکن است فرد تنها بخشی از حمایت‌ها، مانند بازنشستگی، را انتخاب کند. بنابراین، نرخ ۳۰ درصدی مربوط به بیمه کارگری و کارفرمایی با احتساب بیمه‌یکاری است و نمی‌توان آن را به همه انواع بیمه تعمیم داد.

■ قانون درباره دستمزدی که باید در فهرست بیمه کارگران ثبت شود، چه می‌گوید؟

اصل قانونی این است که حق بیمه هر کارگر باید بر اساس مزد واقعی و اقلام مشمول بیمه او پرداخت شود. یعنی مبلغی که کارگر در قبال کار خود دریافت می‌کند و مطابق مقررات مشمول کسر حق بیمه است، باید در فهرست ارسالی به سازمان تأمین اجتماعی ثبت شود. در کارگاه‌های بزرگ و بسیاری از کارگاه‌های متوسط، معمولاً این موضوع با نظم بیشتری انجام می‌شود و فهرست حقوق و بیمه تا حد زیادی با دریافتی کارگران مطابقت دارد. با این حال، در بعضی کارگاه‌های کوچک، به ویژه واحدهای یک نفره یا دو نفره و برخی واحدهای صنفی، مواردی مشاهده می‌شود که حقوق واقعی کارگر با دستمزد اعلام شده به سازمان تأمین اجتماعی تفاوت دارد. ممکن است کارفرما حداقل دستمزد را با رقمی کمتر از حقوق واقعی را در فهرست بیمه ثبت کند و بخش دیگری از دریافتی کارگر را با عناوین مختلف به او بپردازد. در این شرایط باید مشخص شود که پرداخت‌های اضافه از نظر قانونی مشمول حق بیمه هستند یا خیر. برخی مزایا بر اساس مقررات مشمول کسر حق بیمه نیستند، اما نمی‌توان بخش ثابتی از مزد واقعی کارگر را صرفاً با تغییر عنوان از شمول بیمه خارج کرد. اگر مبلغ اضافه در واقع بخشی از مزد مستمر و واقعی کارگر باشد، باید در دستمزد مشمول بیمه او محاسبه شود. پرداخت این مبالغ با عنوان‌های غیر واقعی، با هدف کاهش حق بیمه، در نهایت موجب تضییع حقوق کارگر خواهد شد.

■ انگیزه برخی کارفرمایان از اعلام دستمزدی کمتر از حقوق واقعی کارگر چیست؟

مهم‌ترین دلیل این است که کارفرما حق بیمه کمتری پرداخت کند. هرچه دستمزد مشمول بیمه پایین‌تر اعلام شود، سهم حق بیمه‌ای که کارفرما باید پرداخت کند نیز

کاهش می‌یابد. ممکن است این اقدام در کوتاه مدت هزینه کارفرما را کمتر کند، اما در بلندمدت خسارت آن متوجه کارگر و خانواده او خواهد شد. مشکل اصلی این است که کارگر ممکن است در دوران اشتغال متوجه آثار این موضوع نشود، زیرا در هر صورت حقوق خود را دریافت می‌کند؛ اما وقتی برای بازنشستگی، بیمه‌یکاری، ازکارافتادگی یا استفاده از سایر حمایت‌های تأمین اجتماعی اقدام می‌کند، پایین بودن دستمزد ثبت شده آثار خود را نشان می‌دهد.

■ اعلام دستمزدی کمتر از حقوق واقعی چه تأثیری بر مستمری بازنشستگی دارد؟

مستمری بازنشستگی بر اساس دستمزدهایی محاسبه می‌شود که حق بیمه آن‌ها به سازمان تأمین اجتماعی پرداخت شده است. مطابق ضوابط موجود، میانگین دستمزد مشمول بیمه در سال‌های پایانی اشتغال نقش تعیین‌کننده‌ای در میزان مستمری دارد. فرمول کلی محاسبه مستمری به این صورت است که متوسط مزد یا حقوق مشمول کسر حق بیمه در دوره قانونی، در سنوات پرداخت حق بیمه ضرب و حاصل بر ۴۰ تقسیم می‌شود. بنابراین، هر قدر دستمزد ثبت شده در فهرست بیمه پایین‌تر باشد، مستمری بازنشستگی فرد نیز کمتر خواهد شد. در چنین وضعیتی، کارگر پس از سال‌ها فعالیت

متوجه می‌شود مستمری برقرار شده با آخرین دریافتی واقعی او تناسب ندارد. این مسئله به ویژه برای کارگرانی که در نیمه دوم سابقه کاری خود قرار دارند و به زمان بازنشستگی نزدیک‌ترند، اهمیت بیشتری پیدا می‌کند.

■ با توجه به این مساله امکان سوء استفاده در این قضیه به وجود نمی‌آید؟

متأسفانه امکان سوء استفاده در این زمینه نیز وجود دارد. گاهی دستمزد مشمول بیمه فرد در سال‌های پایانی و نزدیک به بازنشستگی به صورت ناگهانی افزایش پیدا می‌کند تا میانگین دستمزد دوره پایانی بالاتر برود و در نتیجه مستمری بیشتری برای او برقرار شود. اگر افزایش دستمزد، واقعی و ناشی از ارتقای شغلی، تغییر سمت، افزایش مسئولیت یا تغییر شرایط کار باشد، موضوع متفاوت است؛ اما اگر افزایش به شکل غیرمعارف، بدون تغییر شغل، سمت یا کارگاه اتفاق افتاده باشد، سازمان تأمین اجتماعی می‌تواند سوابق فرد را بررسی کند. در چنین مواردی، سازمان ممکن است پرداخت‌های سال‌های قبل را نیز مورد رسیدگی قرار دهد و در صورت احراز افزایش غیرمعارف، محاسبات را بر اساس مقررات مربوط انجام دهد. این کنترل‌ها با هدف جلوگیری از افزایش صوری دستمزد و سوء استفاده از منابع سازمان تأمین اجتماعی صورت می‌گیرد.

هزینه پنهان فرار بیمه‌ای کارفرمایان برای کارگران

صرفه جویی‌های کاذب در لیست حقوق، امنیت بازنشستگی نیروی کار اصفهان را قربانی می‌کند

■ سازمان تأمین اجتماعی برای جلوگیری از ثبت دستمزد های غیر واقعی چه اقداماتی انجام می‌دهد؟

سازمان تأمین اجتماعی در سال‌های اخیر کنترل‌هایی را در این زمینه اعمال کرده است. برای نمونه، اگر کارگری در سال گذشته با دستمزد مشخصی در کارگاه بیمه شده باشد، کارفرما نمی‌تواند در سال جدید برای همان فرد و همان شغل، بدون اعمال افزایش‌های قانونی، دوباره همان دستمزد قبلی یا مبلغی کمتر را ثبت کند. حتی اگر قرارداد کارگر به پایان برسد و پس از مدتی کوتاه، برای مثال ۱۵ روز، قرارداد دیگری با او منعقد شود، در صورتی که رابطه کاری با همان کارفرما و در همان شغل ادامه داشته باشد، افزایش مزد سالانه، پایه سنوات و سایر مزایای قانونی باید در دستمزد جدید لحاظ شود. این کنترل‌ها حدودی مانع سوء استفاده برخی کارفرمایان شده است؛ به ویژه کارفرمایانی که تلاش می‌کنند با پایان صوری قرارداد و انعقاد قرارداد جدید، حقوق و مزایای قانونی سال بعد را اعمال نکنند یا حق بیمه کمتری بپردازند.

■ در برخی مشاغل، دستمزد مبنای بیمه به صورت مقطوع تعیین می‌شود، هدف از این کار چیست؟

سازمان تأمین اجتماعی برای بعضی مشاغل ورده‌های شغلی، دستمزد مقطوع تعیین می‌کند. به این معنا که برای شغل مشخص، حداقل دستمزدی به عنوان مبنای محاسبه حق بیمه در نظر گرفته می‌شود و کارفرمایی نتواند دستمزد مشمول بیمه فرد را کمتر از آن مبلغ اعلام کند. این موضوع در برخی مشاغل تخصصی مانند تراشکاری و همچنین مشاغل نظیر بنایی، نانوبایی و شاطرگی مطرح است. نرخ پایه یا دستمزد مقطوع این مشاغل ممکن است هر سال از سوی سازمان تأمین اجتماعی تعیین یا به روزرسانی شود. هدف این است که کارفرما نتواند یک نیروی ماهر یا متخصص را با دستمزدی کمتر از حد تعیین شده بیمه کند. البته دستمزد مقطوع معمولاً حداقل مبنای پرداخت حق بیمه است و اگر مزد واقعی فرد بیشتر باشد، اصل بر این است که حق بیمه بر اساس دستمزد واقعی و اقلام مشمول بیمه پرداخت شود.

■ پس با این وجود پایین بودن دستمزد ثبت شده فقط هنگام بازنشستگی به کارگزیان می‌رساند؟

خیر، آثار این موضوع فقط به بازنشستگی محدود نمی‌شود. بسیاری از تعهدات سازمان تأمین اجتماعی بر اساس دستمزدی محاسبه می‌شود که در فهرست بیمه ثبت شده و حق بیمه آن پرداخت شده است.

اگر کارگری به صورت غیرآزادی بیکار شود و شرایط استفاده از مقرری بیمه‌یکاری را داشته باشد، مبلغ مقرری او بر اساس دستمزد مشمول بیمه در دوره قانونی مربوط محاسبه می‌شود. بنابراین، اگر کارفرما دستمزد واقعی فرد را اعلام نکرده باشد، مقرری بیمه‌یکاری او نیز کمتر خواهد شد. ازکارافتادگی یا فوت بیمه شده نیز ممکن است در هر زمانی اتفاق بیفتد. در این شرایط، پایین بودن دستمزد مشمول بیمه می‌تواند بر میزان مستمری ازکارافتادگی یا حمایت‌هایی که به بازماندگان فرد تعلق می‌گیرد، اثر منفی بگذارد.

■ اگر کارگر متوجه شود حق بیمه او بر اساس حقوق واقعی پرداخت نشده است، آیا می‌تواند اعتراض کند؟

کارگر حق اعتراض و پیگیری دارد و می‌تواند موضوع را از طریق شعبه تأمین اجتماعی و مراجع قانونی مربوط دنبال کند و مدارک خود را برای اثبات مزد واقعی ارائه دهد. اما مشکل اساسی اینجاست که اگر کارگر شغل یا گزینه کاری دیگری نداشته باشد، این احتمال وجود دارد که کارفرما مجدداً با او قرارداد نبیند و همین مسئله برای ادامه اشتغال و معیشت کارگر مشکل ساز می‌شود؛ به همین دلیل، بسیاری از کارگران در طول دوران اشتغال از پیگیری حق قانونی خود خودداری می‌کنند.

کیفیت آب اصفهان استاندارد است

برخی شهروندان از کیفیت آب شرب گلایه دارند؛ آیا املاح موجود در آب مضر است؟

لیلا مقیمی

دبیرگروه جامعه

«آب اصفهان کیفیت لازم را ندارد»، «طعم آب خوب نیست»، «املاح و گچ آب بسیار زیاد است»، این‌ها گزاره‌هایی است که معمولاً در رابطه با آب آشامیدنی اصفهان مطرح می‌شود و برخی از شهروندان از کیفیت آن گله دارند. یکی از این افراد می‌گوید پزشک به او گفته است به هیچ عنوان آب را بدون استفاده از فیلترهای خانگی استفاده نکنند یا حتماً قبل از شرب آن را بجوشانند تا دچار مشکلات گوارشی نشود. شهروند دیگری نیز می‌گوید آب، املاح زیاد دارد؛ املاحی که ته کنتری یا سماور ته‌نشین می‌شود. فرد دیگری هم می‌گوید به توصیه پزشک اصلاً از آب شیر استفاده نمی‌کند. او می‌گوید سال‌هاست که آب آشامیدنی می‌خرد و از آن استفاده می‌کند. شهروند دیگری هم می‌گوید برای تصفیه آب، دستگاه خریده تا آب را به صورت خام استفاده نکند. ■

■ همه انتقادها به آب اصفهان! حرف و حدیث درباره آب شرب اصفهان زیاد است و افراد زیادی از کیفیت آن گلایه دارند. آنطور که گزارش‌ها نشان می‌دهند میزان سختی دائم و موقت آب با توجه به مناطق مختلف آن می‌تواند متغیر باشد. سختی آب اصفهان از ۲۰۰ تا ۸۰۰ پی پی ام متغیر است که بیش از حد مجاز آن برای بدن انسان ۱۰۰ppm است قرار دارد و بسته به میزان سختی آب اصفهان در هر محله، می‌تواند مشکل برای مصرف کننده حساس مانند کودکان ایجاد کند.

رضا آقایی، کارشناس حوزه آب در این باره به «اصفهان زیبا» می‌گوید: «فرایند تصفیه آب در سراسر کشور، از جمله در استان اصفهان، بر پایه استاندارد‌های روز دنیا و با رعایت دقیق پروتکل‌های فنی، نظیر مدیریت ته‌نشینی رسوبات و سایر پارامترهای کنترل کیفیت، انجام می‌پذیرد. بر اساس بررسی‌های صورت گرفته،

میزان املاح و سختی آب موجود در این منطقه، اگرچه ممکن است از نظر مقدار کمی با سایر مناطق متفاوت باشد، اما این تفاوت‌ها کاملاً در محدوده استانداردهای تعیین‌شده قرار داشته و تصفیه بیشتر از این از توان عملیاتی فرایندهای تصفیه فراتر است.» به گفته او این املاح، از نظر زیستی برای سلامت انسان کاملاً بی‌خطر و بدون هیچ‌گونه آسیب احتمالی است. در تحلیل مقایسه‌ای منابع آبی، باید توجه داشت که ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی آب مستقیماً تابع منبع تأمین آن است. آقایی ادامه می‌دهد: «برای نمونه، ویژگی‌های منبع آبی استان اصفهان که از رودخانه زاینده‌رود تأمین می‌شود، با منابع آبی دیگر نظیر رودخانه کرج متفاوت است. با این حال، میزان املاح رودخانه زاینده‌رود در مقایسه با بسیاری از رودخانه‌های دیگر، بسیار پایین‌تر بوده و در بازه مطلوب و مناسب قرار دارد. از همین رو، استفاده از فناوری‌های تصفیه پیشرفته و هزینه‌بر، همچون سیستم‌های فیلتراسیون اسمز معکوس (RO)، برای تأمین آب آشامیدنی در این منطقه ضرورتی ندارد، زیرا کیفیت

فعلی آب با استانداردهای سلامت انسانی کاملاً مطابقت دارد.» این کارشناس حوزه آب معتقد است: «علت اصلی تفاوت در میزان سختی آب میان استان‌های مختلف، به ویژگی‌های زمین‌شناسی و لایه‌هایی که آب در مسیر حرکت خود از آن‌ها عبور می‌کند، بازمی‌گردد. به دلیل تفاوت در تشکیلات زمین‌شناسی، نمی‌توان ویژگی‌های منبع آبی یک منطقه (مانند مشهد) را با منطقه دیگری (مانند اصفهان) برابر دانست، زیرا هر منبع در اثر عبور از لایه‌های متفاوت، سختی ذاتی متفاوتی کسب می‌کند. همچنین، باید در نظر داشت که این میزان می‌تواند تحت تأثیر عواملی نظیر تغییر در حجم جریان آب و لایه‌های زمین‌شناسی عبوری، در طول زمان تغییر کند. هدف نهایی از تمامی این فرایندها، تضمین پایداری کیفیت آب در هر دو بازه زمانی کوتاه‌مدت و بلندمدت جهت حفظ سلامت عمومی است.»

■ منشأ آب شرب کجاست؟ با این وجود، برخی از شهروندان همچنان

معتقدند آب کیفیت لازم را ندارد. سال گذشته بود که جهانگیر عابدی، رئیس پژوهشکده آبفای دانشگاه صنعتی اصفهان در گفت و گو با رسانه‌ها گفته بود: «آب مصرفی برای شرب، علاوه بر کافی بودن باید از نظر بهداشتی نیز مناسب باشد. میزان متوسط مصرف آب برای آشامیدن هر فرد یک تا دو لیتر در روز است که باید مطبوع و عاری از هر گونه آلودگی باشد. عوامل مشخص‌کننده کیفیت آب، ترکیبات فیزیکی، شیمیایی و ویژگی‌های باکتریولوژیک آن است. به‌طور کلی آب را در صورتی قابل آشامیدن گویند که صاف و زلال و دارای شربایی از جمله آلوده به عوامل بیماری‌زا و مزاحم نباشد، عاری از مواد مسموم‌کننده باشد و مواد معدنی و آلی آن برای مصرف‌کننده زیان‌آور نباشد.»

به گفته او، منشأ آب شرب می‌تواند آب‌های سطحی (رودخانه‌ها، دریاچه‌ها، دریاها و...) و منابع آب زیرزمینی (چاه، چشمه و قنات) باشد. در مورد آب‌های سطحی آنچه باعث تغییر طعم آن می‌شود، ورود زه‌آب‌های کشاورزی، پساب‌ها و رواناب‌های سطحی ناشی از بارندگی و سایر آلاینده‌هاست، اما طعم آب‌های زیرزمینی بستگی

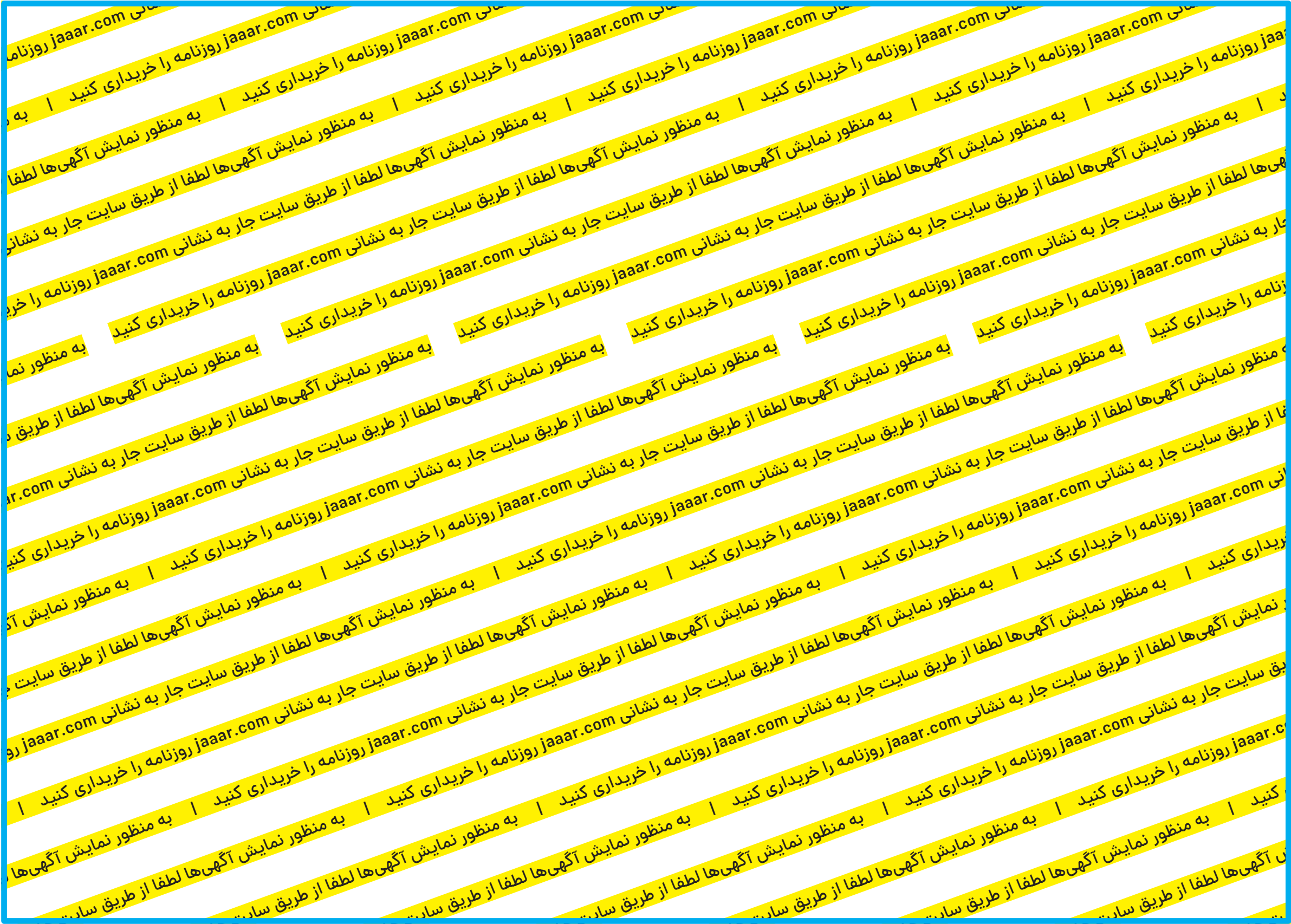
به بستری که این آب‌ها با آن‌ها در تماس بوده‌اند و از آن عبور کرده‌اند، دارد. به عنوان مثال آب عبوری از ساختار زمین‌شناسی آهکی، به میزان انحلال ترکیبات آهکی در آب‌ها بستگی دارد. آب عبوری از ساختار زمین‌شناسی گچی و نمکی، به میزان انحلال ترکیبات سولفاته و کلروره بستگی دارد. آب‌های ساختارهای آذرین، قابلیت حل کم نسبت به زمین‌های رسوبی دارند. ترکیب آب‌های ساختارهای دگرگونی از جمله آب‌های زمین‌های میکاشیستی دارای مقدار فراوانی مواد قلیایی و آهن هستند.

فهیمة امیری، مدیر مرکز پایش و نظارت بر کیفیت آب و فاضلاب استان اصفهان نیز پیش از این درخصوص علت تغییر مزه آب شرب در برخی نواحی شهر به رسانه‌ها گفته بود: «حجم آب زاینده‌رود به شدت کاهش پیدا کرده است؛ به همین دلیل برای تأمین آب مردم استان، از چاه‌های کمکی استفاده کرده‌ایم. هدایت الکتریکی این چاه‌ها با هدایت الکتریکی آب تصفیه‌خانه باباشیخ علی متفاوت است و این تفاوت به چشم می‌آید. ذائقه مردم به آبی عادت کرده که املاح محلول آن به دلیل سطحی بودن

منبع، کمتر از آب‌های زیرزمینی است. آب‌های زیرزمینی املاح محلول بیشتری نسبت به آب باباشیخ علی دارند، البته این املاح در رنج استاندارد قرار دارند. همین تغییر در میزان املاح باعث شده مردم احساس کنند آب طعم یا بو دارد، در حالی که هیچ طعم و بویی وجود ندارد و موضوع صرفاً به تغییر املاح آب‌های زیرزمینی مربوط می‌شود.»

مدیر مرکز پایش و نظارت بر کیفیت آب و فاضلاب استان اصفهان ادامه می‌دهد: «آبی که هم‌اکنون مردم استفاده می‌کنند، هر روز توسط ناظران مرکز بهداشت استان کنترل و آزمایش می‌شود. هر جا که پارامترها از استاندارد ۱۰۵۳ (استاندارد فیزیکی و شیمیایی آب آشامیدنی) و استاندارد ۱۱۱۱ (استاندارد میکروبی آب آشامیدنی) تجاوز کند، آن چاه بلافاصله توسط مرکز بهداشت پلمب می‌شود و اجازه مصرف آن داده نخواهد شد، بنابراین با اطمینان اعلام می‌کنم آبی که مردم استفاده می‌کنند سالم و بهداشتی است و از نظر کیفیت هیچ مشکلی ندارد.»

امیری توضیح می‌دهد: «نظارت بر سلامت آب برعهده مرکز بهداشت است و این مرکز هر روز از سراسر شهرها و روستاهای استان نمونه‌برداری می‌کند و نمونه‌ها در آزمایشگاه‌ها بررسی می‌شوند. علاوه بر این، حساسیت ما به قدری بالاست که فلزات سنگین، شاخص‌های فیزیکی و شیمیایی، بیولوژیکی و میکروبی آن نیز هر روز پایش می‌شود. با استفاده از دستگاه‌های آنلاین، میزان کلر، هدایت الکتریکی، pH و کدورت به صورت مستمر رصد می‌شود و تاکنون مشکلی پیش نیامده است.»

۶	شهر زندگی
esfahan ziba online	
شماره ۵۴۵۱	
۱۴ / ۰۶ / ۱۴۰۵	
شنیده	
 وب‌رآستار و دبیر صفحه زهره سادات کاظمی	
اخبار روز	

ارتقای مدیریت شهری در گرو تحقق کامل هوشمندسازی

معاون عمران و توسعه امور شهری و روستایی وزیر کشور و رئیس سازمان شهرداری ها و دهیاری های کشور با تأکید بر اینکه برای رسیدن به جایگاه مطلوب در حوزه دولت الکترونیک و شهر هوشمند، نیازمند بهره‌گیری از توان بخش خصوصی هستیم، اظهار کرد: در دولت چهاردهم با ایجاد همدلی میان دستگاه‌های اجرایی، گام‌های اساسی برای یکپارچه‌سازی داده‌ها و نظارت برخط بر پروژه‌های عمرانی برداشته شده است. مسعود نصرتی در جریان بازدید از بیست‌ونهمین نمایشگاه بین‌المللی الکترونیک، کامپیوتر و تجارت الکترونیک (الکامپ) گفت: مدیریت هوشمند شهری نیازمند تغییر نگاه و عبور از فرایندهای سنتی است که متأسفانه در ادوار گذشته به دلیل تغییر مداوم سامانه‌ها یا هر جابه‌جایی مدیریتی، دستخوش چالش می‌شد. نصرتی با تشریح اقدام‌های دوساله اخیر دولت چهاردهم، افزود: یکی از دستاوردهای مهم این دوره، ایجاد مرکز تبادل اطلاعات در سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور و یکپارچه‌سازی داده‌ها با همکاری سایر دستگاه‌های اجرایی است. او افزود: امروز ما سامانه پایش لحظه‌ای و برخط از وضعیت انرژی (آب، برق، گاز) و صنایع در سطوح خرد و کلان را در اختیار داریم که ابزاری حیاتی برای نظارت دقیق بر پروژه‌هاست. معاون وزیر کشور با اشاره به چالش وجود ۷۳ هزار پروژه نیمه‌تمام در کشور، هوشمندسازی رانتها راه‌برون رفت از این وضعیت دانست و تأکید کرد: بدون داشتن ماینورتیک دقیق و سیستم اطلاعات لحظه‌ای، مدیریت این حجم از پروژه‌ها امکان‌پذیر نیست. نصرتی سپس ادامه داد: دولت چهاردهم توانسته است با الگوبرداری از تجربه‌های موفق جهانی و اتحاد میان دستگاه‌های اجرایی، شرایط اجرای دولت الکترونیک را فراهم کند. رئیس سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور در بخش دیگری از سخنان خود بر ضرورت احترام به بخش خصوصی و مشارکت واقعی با آنان تأکید کرد و افزود: در شرایط فعلی، اجازه آزمون و خطا نداریم؛ باید با تکیه بر حداقل منابع موجود و هم‌افزایی با سایر دستگاه‌های اجرایی و بخش خصوصی، به بهره‌وری حداکثری برسیم. تکیه صرف بر توان دستگاه‌های دولتی و بودجه شهرداری‌ها، ما را به جایگاه مطلوب در عصر ارتباطات نمی‌رساند. نصرتی خاطر نشان کرد: پیاده‌سازی «جی‌نف» (GNF) در شهرها و روستاها و اجرای الزامات ماده ۱۴ قانون الزام به ثبت رسمی معاملات، نمونه‌های موفقی از نگاه تخصصی و اتحاد بین دستگاهی بوده که در دولت چهاردهم محقق شده است. او ابراز امیدواری کرد: تا پایان دولت با چیدمان صحیح ظرفیت‌های بخش خصوصی و تلفیق علم و فناوری با مدیریت شهری، به جایگاه درخشان کشور در حوزه دولت الکترونیک دست یابیم.

اجرایی‌شدن برنامه مسکن استیجاری با مدیریت و منابع سازمان ملی زمین‌ومسکن

عضو هیئت‌مدیره سازمان ملی زمین و مسکن در دوره آموزشی «توانمندسازی حرفه‌ای در مدیریت و اجرای پروژه‌ها» با اشاره به اهمیت این نشست اظهار کرد: این جلسه، جلسه‌ای مهم و مبارک است؛ چراکه افرادی در آن حضور دارند که با راه‌اصلی تولید مسکن را بر عهده دارند. میلادامینی بیان اینکه اجرای طرح مسکن استیجاری در قالب دستورالعمل‌های مواد ۷۰۶ و ۷۰۹ وزارت متبوع با مدیریت سازمان ملی زمین و مسکن درحال انجام است، افزود: اجرای این طرح در استان‌ها انجام می‌پذیرد و لازم است ظرفیت‌های موجود در استان‌ها به شکل مؤثر در این مسیر به کار گرفته شود. او با اشاره به عملکرد هیئت‌مدیره سازمان اظهار کرد: همدلی و همراهی در هیئت‌مدیره موجب تسریع و تسهیل در امور می‌شود و هیئت‌مدیره نیز توجه ویژه‌ای به برنامه اجرایی در استان‌ها دارد و از این اقدام‌ها حمایت می‌کند. عضو هیئت‌مدیره سازمان ملی زمین‌ومسکن، تعامل میان سازمان و ادارات کل راه و شهرسازی استان‌ها را مطلوب ارزیابی کرد و گفت: بیشترین تفویض اختیار در استان‌ها از سوی سازمان ملی زمین و مسکن انجام شده است که این موضوع می‌تواند به تسریع فرایندها و افزایش کارآمدی در اجرای برنامه‌ها کمک کند. او همچنین با اشاره به برنامه و بودجه سال جاری سازمان ملی زمین و مسکن معادل ۹۲ همت، بر ضرورت تأمین منابع و استفاده هدفمند از ظرفیت‌های موجود تأکید کرد. امینی با تأکید بر اجرای دقیق دستورالعمل مشارکت و طرح‌های مشارکتی گفت: رعایت این دستورالعمل صرفاً به پروژه‌های مسکونی محدود نمی‌شود و در پروژه‌های غیرمسکونی نیز باید مورد توجه قرار گیرد تا هم به منابع پایدار رسیده و هم موضوع مولدسازی و ارزش آفرینی در اراضی تحت مالکیت صورت پذیرد.

هیچ قانون سخت‌گیرانه‌ای نداریم

مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان اصفهان اعتقاد دارد قوانین مربوط به بناهای تاریخی دست‌وپاگیر نیست و روال قانونی مشخص بوده؛ هرچند به اقتضای زندگی مردم در بافت تاریخی بی‌توجهی شده است

زهره سادات کاظمی

دبیر صفحه شهر زندگی

وقتی در کوچه‌پس‌کوچه‌های اصفهان قدم می‌زنیم با بسیاری از آثار تاریخی مواجه می‌شویم که گرد فراموشی بر چهره آن‌ها پاشیده‌شده است و انگار کسی اصالت‌مابلی نداشته تا این گنج‌های سربه‌مهر را باز کند و در معرض دید قرار دهد. در بازدید میدانی که از برخی محله‌های اصفهان داشتیم با برخی آثار فاخر مواجه شدیم که به حال خود رهاشده بودند و تنها یک عدد ثبت ملی بر پیشانی آن‌ها خورده بود؛ اما بعد از آن اتفاقی برای مرمت و شناسایی این آثار که جنبه‌های نهانی برای معرفی تاریخ اصفهان و جذب گردشگر در دل محله‌های ناشناخته بودند، نیفتاده است. برای دلیل این اتفاق تلخ به سراغ امیرکرم‌زاده، مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان اصفهان رفتیم. او در گفت‌وگو با «اصفهان زیبا» به پرسش‌های ما در خصوص مرمت بناهای تاریخی و چالش‌های پیش‌روی آن‌ها پاسخ داده است. ■

■ در بسیاری از محله‌های اصفهان ابنیه‌های تاریخی متعددی وجود دارد که بلاتکلیف رهاشده است. گفته‌شده برخی از این ابنیه‌ها متعلق به میراث فرهنگی است؛ اما اقدامی در خصوص آن‌ها رخ نداده. مثل لواخانه محله آزادان که بسیار تاریخی و قدیمی است؛ اما وضعیت اسفباری دارد. چرا بلاتکلیف است؟ آیا مسئله کمبود بودجه این اداره برای حوزه مرمت است؟

دغدغه بناهای تاریخی در اصفهان برای همه ما مشهود است. موضوع اصلی این است که دو هزار هکتار بافت تاریخی در خود شهر اصفهان داریم. از ۱۶۸ شهر تاریخی در کشور، ۳۳ شهر متعلق به استان اصفهان است؛ یعنی مابیشترین بافت و بنای تاریخی کشور را در استان اصفهان داریم. دومین نکته این است که طبق ماده ۹۸ قانون احکام دائمی برنامه ششم توسعه، دستگاه‌هایی که بنای تاریخی در تملک دارند باید از بودجه خودشان این بناها را مرمت کنند و به بهره‌برداری برسانند. این چیزی است که قانون‌گذار پیش‌بینی کرده؛ یعنی اداره اوقاف، شهرداری، دخانیات، گمرک و خیلی از ادارات مختلف، که بناهای تاریخی داشته و وظیفه دارند از اعتباراتشان برای مرمت بناهای تاریخی هزینه کنند.

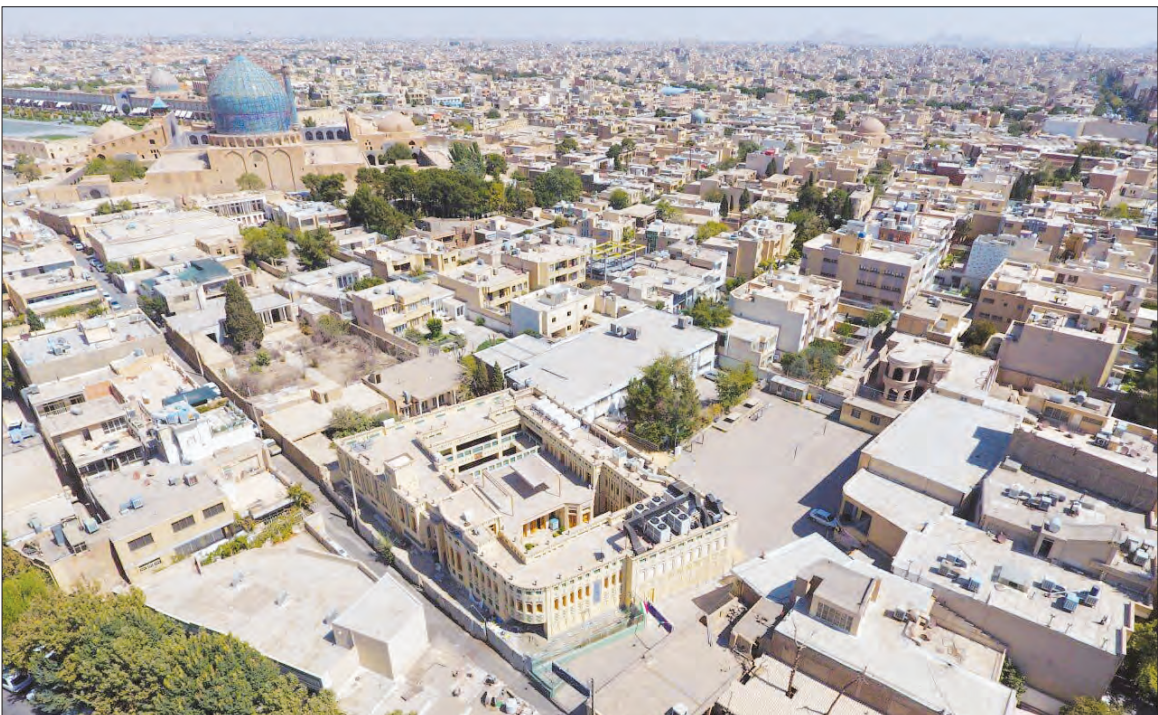
■ یعنی می‌فرمایید بسیاری از بناهای تاریخی در شهر متعلق به اداره میراث فرهنگی نیست؟
بله؛ ما در استان اصفهان ۲۲ هزار و ۵۰۰ بنای تاریخی شناسایی کردیم. اصلاً بودجه و نفارت ما قابلیت این را ندارد که این همه بنا را هم نگهداری و هم مرمت کنیم. پس بناهایی که شما نام بردید، اصولاً در محدوده مالکیت شهرداری، اوقاف یا دستگاه‌های دیگر است. هیچ‌کدام از بناهایی که سند مالکیتش متعلق به میراث است، رهاشده نیست. ما این‌ها را سالانه مرمت می‌کنیم؛ چون وظیفه و تکلیف داریم؛ منتها دستگاه‌هایی که به وظیفه‌شان عمل

نمی‌کنند، برایشان به عنوان دستگاه حاکمیتی، ترک‌فعل می‌زنیم.

■ تاکنون برای دستگاهی ترک‌فعل زده‌اید و اقدام قانونی انجام داده‌اید؟

بله؛ ما برای اداره اوقاف، بالای ۹۰ مورد ترک‌فعل معرفی کردیم؛ حتی برای شهرداری‌ها هم انجام دادیم. مطلع هستید در پروژه و گذر کمزربین، ورود کرده و از طریق مراجع قضایی، اطلاع‌رسانی کردیم که با آن‌ها برخورد شود؛ اما اینکه اساساً متولی خاص این بناها میراث فرهنگی باشد، این طور نیست. اگر در مکانی بنای تاریخی از لحاظ ایمنی مشکل پیدا کرده و مالک ملک را رها کند، در گام اول طبق مواد قانونی، شهرداری می‌تواند طبق نظر میراث و دادستانی ورود و خطر رفع کند؛ مضاف بر اینکه، اعلام کردیم اگر بنایی خطر ایجاد کند، شهرداری می‌تواند از طریق اداره کل میراث فرهنگی مجوز دریافت کند و از مراجع قضایی تأمین دلیل بگیرد و هزینه‌ای را که قرار است برای آن ملک صرف شود، از مالک دریافت کند. چون خیلی از ملک‌ها، توسط مالک ناایمن می‌شوند تا تخریب شوند و بعضی وقت‌ها این کار عمداً انجام می‌شود. اینجا قانون‌گذار به ما حکم کرده که جلوی این اقدام‌ها را بگیریم و علیه آن‌ها اعلام جرم کنیم و مالک به‌اصطلاح باید بنا را به اصالت خودش برگرداند. به نظر من شهرداری باید کمک کرده و در مرمت بناها، مشارکت کند. هنگامی که مالک قصد کرد ملک را واگذار کند، باید هزینه مرمت را به‌صورت کارشناسی‌شده، از مالک با تأمین دلیل، دریافت کند.

■ شما به‌عنوان متولی بناهای تاریخی نمی‌توانید مانع نقل و انتقال شوید؟
میراث فرهنگی نمی‌تواند جلوی نقل و انتقال ملک را بگیرد. در بسیاری از جاها دست ما بسته است. الان در بازار اصفهان با مسئله‌ای مواجه هستیم؛ اشخاصی که به‌اصطلاح، اسمشان مالک سرقتلی است، معتقدند مالک اصلی باید بنا و بازار را مرمت کند. مالک اصلی کیست؟ اداره کل اوقاف. اوقاف هم سرقتلی را مثل موقوفه‌های صاریه واگذار کرده است. در بازاری‌می بینیم که سقف مغازه فرد سوراخ شده و در

حال تخریب است؛ اما حاضر نیست سقف را مرمت کند. می‌گوید شهرداری، اوقاف یا میراث، باید برای مرمت ورود کنند. این مشکلی است که در اصفهان بسیار با آن مواجه‌ایم، مشکل این است که شاهد همکاری بین دستگاه‌های متولی شهر نیستیم تا اتفاق‌های مؤثر در بحث نگهداری بناهای تاریخی رخ دهد. من در استان‌های مختلف که خدمت کردم، در خصوص مرمت آثار تاریخی، همه در کنار هم بودند: یک ضلع بازاری‌ها، یک ضلع اوقاف، یک ضلع شهرداری و یک ضلع میراث بود. ما با هم مشارکتی کار می‌کردیم. الان مشاهده می‌کنیم که مثلاً توی بازار، میراث به‌تنهایی کار می‌کند و اوقاف هیچ کاری انجام نمی‌دهد و اتفاقی نمی‌افتد؛ درنتیجه، به یک فرهنگ سازی و آموزش نیاز داریم تا دستگاه‌های اجرایی متولی و مالکانی که ملک ورثه‌ای دارند، برای مرمت بنای تاریخی اقدام کنند.

■ چرا در اصفهان هم‌افزایی بین دستگاه‌ها برای مرمت آثار تاریخی اتفاق نیفتاده است؛ مشکل کجاست؟ آیا پیگیری این موضوع نبودید؟

در اصفهان سازمان‌ها ترک‌فعل می‌کنند؛ البته ترک فعلشان را به مراجع قضایی و بازرسی اعلام کردیم. در کنار این مسئله حتی یک بازاری حاضر نیست سقف مغازه خودش را مرمت کند. این مسئله خیلی تأسف‌برانگیز است. از رسانه‌ها تقاضا می‌کنیم این موضوع را پیگیری کنند. چنگنه را هم باید توضیح دهم: به‌طورمثال، شهرداری معبری را حفاری می‌کند؛ بعد می‌بینیم که اشیای ۲۰۰ساله خارج می‌شود. وقتی رصد می‌کنیم، متوجه می‌شویم که از ما مجوز نگرفته‌اند؛ درحالی‌که هرگونه حفاری در بافت تاریخی، باید با اجازه ما باشد؛ نکته دیگر اینکه، هرگونه تغییر کاربری واحدهای تجاری در داخل مکان‌هایی که ما ثبت کردیم و بافت تاریخی محسوب می‌شود، ممنوع است. این اتفاق در میدان نقش جهان افتاده است. اصلاً کاربری میدان نقش جهان، سند است و میراث فرهنگی است. اینکه کاربری‌اش را تغییر دهند، خلاف است؛ به‌طورمثال، کنار عالی‌قاپو بستنی‌فروشی باز کردند. ما مخالفت و شکایت کردیم؛ اما اعتراض‌مان به جایی نرسید.

■ چرا به نتیجه نرسید؟

تعدادی از قضات ما هنوز آموزش‌های کافی را برای حفاظت از میراث فرهنگی ندیده‌اند. البته امیدواریم از طریق رسانه‌ها، این فرهنگ سازی و آموزش اتفاق بیفتد تا به حفاظت از میراث فرهنگی، به‌خصوص در شهر زیبا و تاریخی اصفهان، کمک کند.

■ البته برخی مالکان که ملک‌های تاریخی داشته و قصد مرمت آن‌ها را دارند، به این نکته اشاره می‌کنند که سخت‌گیری‌های میراث فرهنگی و قوانین دست‌وپاگیر، مانع اقدام آن‌ها برای مرمت می‌شود؛ به‌طورمثال، حمام دهنو که بنایی تاریخی است و قرار بود مرمت آن از سوی بخش خصوصی انجام شود، به‌دلیل بعضی قوانین متوقف شد. در این خصوص توضیح دهید.

اصلاً این‌طور نیست و ما قبول نداریم. در بناهای تاریخی که ثبتی است، مثل حمام دهنو، اول باید مالک اراده کند که ملکش را به بخش خصوصی واگذار کرده (مثل سازمان اوقاف) تا این حمام را مرمت و از آن بهره‌برداری کند؛ دوم، برای این بناها کاربری تعریف شده است. اگر می‌خواهند کاربری حمام را به سفره‌خانه سنتی تغییر دهند، باید ظرف میراث را اخذ کنند؛ سوم، بعد از اینکه سرمایه‌گذار انتخاب شد، باید طرح مرمت، برای بنای تاریخی ارائه کنند و در کمیته فنی مطرح و مصوب شود. وقتی می‌خواهید حمامی را به سفره‌خانه تبدیل کنید، سیستم گرمایش، سرمایش، فاضلاب و بحث رطوبت و نکته‌های مختلف نیاز به مرمت دارد که باید مورد توجه قرار گیرد؛ به‌طورمثال، کدام قسمت کاشی‌های بنا تخریب شده، کدام ضلع ریخته و کدام ضلع سالم مانده است؟ شما باید آن را مثل همان طرح سابق مرمت کنید. طرح مرمت بنای تاریخی باید در شورای فنی، مصوب شود تا بتوان برای مرمت اقدام کرد. اینکه اساساً مالکان یا کسانی که بنای تاریخی دارند، مدعی می‌شوند میراث اجازه مرمت نمی‌دهد و سخت‌گیر است، یک دروغ بزرگ است.

■ قبول ندارید که گاهی قوانین اداره کل میراث فرهنگی مانع فعالیت بخش خصوصی در حوزه مرمت بناهای تاریخی می‌شود؟

ما هیچ قانون دست‌وپاگیری نداریم. خیلی از بناهای تاریخی، واجد ارزش تاریخی یا ثبت‌شده است. واجد ارزش تاریخی، یعنی اینکه ارزش ثبت شدن و نگهداری دارد. برای ساخت وساز این بناها اجازه تخریب نمی‌دهیم. شما وقتی می‌خواهید یک ساختمان بسازید، باید روال قانونی را طی کنید. باید به شهرداری مراجعه کنید، پروانه ساختمان بگیرید و از نظام مهندسی مجوز دریافت کنید. در اداره کل میراث هم قوانین و مسیر، مشخص است. هیچ‌گونه قانون سخت‌گیرانه وجود ندارد. قانون دست‌وپاگیر کجاست؟ آنجاست که فرد می‌خواهد درب‌نای تاریخی تغییرات ایجاد کند. اما اجازه نمی‌دهیم. ممکن است آن بنا برای ۴۰۰ سال پیش با خصوصیات مشخص طراحی‌شده باشد. شما نمی‌توانید در بنای تاریخی تغییر ایجاد کنید.

■ رعایت قوانین درست است؛ اما شهر دچار تغییر می‌شود. بسیاری از مردم در محله‌های تاریخی شهر مثل درداشت زندگی می‌کنند و بابت این موضوع دچار مشکل‌اند. نباید برای آن‌ها فکری کرد و تغییراتی انجام داد که به بافت هم‌خیلی آسیب وارد نشود؟

یکی از بزرگ‌ترین مشکلاتمان این است که در بافت تاریخی که تک طبقه و دو طبقه بوده، مجوز پنج طبقه صادرشده است. چه اتفاقی افتاده است؟ خیابان‌ها و کوچه‌ها تنگ است و تردد امکان‌پذیر نیست؛ چون پارکینگ ندارد،

مشکلات فراوان بوده و تردد در بافت سخت شده و امکانات بافت محدود است. این مشکلات را چه کسی ایجاد کرده است؟ ما خودمان باعث شدیم. اگر برای ضوابط فرهنگی و میراث فرهنگی، احترام قائل بودیم، این اتفاق نمی‌افتاد. جایی که میراث می‌گوید بیشتر از طبقه همگف یا اول نباید ارتفاع بدهیم، ولی خلاف آن عمل می‌کنیم، باعث ترافیک می‌شویم و مردم با مشکل مواجه می‌شوند. مردم در بافت تاریخی به خوبی نمی‌توانند تردد کنند و ترافیک‌های ساعتی دارند؛ چرا؟ چون آن بافت در زمان قدیم مال رو بوده و برای حرکت خودرو طراحی نشده است.

وقتی یک خیابان برای ۲۰۰ یا ۴۰۰ سال پیش طراحی شده و اینک قرار است حمل‌ونقل عمومی در آن حضور پیدا کند یا به‌زور می‌گویید که باید خانه‌ها عقب‌نشینی کنند، مشکل ایجاد می‌شود. وقتی خانه‌ای تاریخی است، ما اجازه عقب‌نشینی نمی‌دهیم.

ما در میراث فرهنگی شعارمان این است که باید خودمان را با بافت تاریخی سازگار کنیم؛ نه اینکه بافت تاریخی را با خودمان هماهنگ کرده یا بافت را تخریب کرده تا برای خودمان راحتی ایجاد کنیم. باید طبق آن چیزی که در بافت اتفاق افتاده است، حرکت کنیم؛ ماشین برقی، سنگ‌فرش یا اجرفرش تعبیه کنیم و طبق آن چیزی که در بافت تاریخی تعریف دارد، خودمان را تنظیم کنیم؛ درنتیجه، به فرهنگ سازی و آموزش نیاز داریم. کسانی که در دستگاه‌های اجرایی متولی هستند و حتی مالکانی که ملک ورثه‌ای دارند، باید به‌صورت جدی با اصولی برای مرمت بنای تاریخی اقدام کنند.

■ الان داستان این است که در بافت‌های تاریخی به خطر همین کوچه‌های باریک و صادر نکردن مجوز تغییر در معابر دسترسی‌ها سخت شده است و بسیاری از خانه‌های تاریخی به انبار تبدیل شده‌اند و در حال تخریب هستند. این کار، منجر به کوچ مردم بومی محله‌ها شده است. تکلیف این ساکنان چه می‌شود؟

با ز هم ما مقصریم. راه‌حل این است: در مطالعاتی که برای بافت انجام می‌دادیم، باید به این نکته توجه می‌کردیم که خیلی از خانه‌هایی که در بافت وجود دارد، پارکینگ ندارند. باید پارکینگ‌هایی را در محله تعبیه می‌کردیم که مالکان در ورودی بافت، ماشین‌هایشان را پارک کنند. ماشین‌های برقی، تعبیه می‌کردیم. مثل میدان نقش جهان و جاهای دیگر. اگر ابتدای بافت تاریخی برای تردد مردم، ماشین برقی قرار می‌دادیم تا در بافت به راحتی تردد کنند، مشکلات کمتر بود. ما باید در حوزه بافت، تسهیلات و امکانات آماده و جذباتی ایجاد می‌کردیم تا مردم دوست داشته باشند در بافت زندگی کنند؛ نه اینکه در گوشه‌ای از بافت پنج طبقه و جایی دیگر یک‌خانه تاریخی ببینند که امکان زندگی در آن نیست.

■ در خصوص وضعیت موزه ریسباف توضیح دهید که تکلیفش چیست و قرار است چه اتفاقی برای این کارخانه تاریخی بیفتد؟
کارخانه ریسباف قرار است به عنوان بزرگ‌ترین موزه منطقه‌ای کشور احداث شود. مطالعات طرح اولیه مرمت موزه ریسباف را که ۹ ماه طول کشید، تقریباً آماده کرده‌ایم. بعد از این مرحله، طرح محتوایی ریسباف آماده می‌شود. ریسباف هفت ونیم هکتار است و بزرگ‌ترین موزه منطقه در کشور می‌شود. مصوبه دارد و مالکیت آن برای میراث است. سه سال اول به ما واقت داده بودند تا آن را مرمت کنیم که به دلایل مختلف انجام نشد و سه سال دیگر این مهلت تمدید شد.

یکی از سالن‌های اداری ۶۰۰ متری‌اش را تا دو ماه دیگر به بهره‌برداری می‌رسانیم. تا آخر سال جاری تقریباً هزار و ۴۰۰ میلیارد تومان از محل مولدسازی، به پروژه منابع تزریق می‌شود تا بتوانیم فاز اول ریسباف را پیش ببریم. به نظر بنده با هزار و ۴۰۰ میلیارد تومان، می‌توانیم حداقل نصف این مجموعه فاخر را به بهره‌برداری برسانیم.

■ البته با توجه به وقفه سه‌ساله‌ای که افتاده است، گفته می‌شود بانک ملی ادعایی در خصوص مالکیت این کارخانه مطرح کرده؛ این صحبت‌ها چقدر درست است؟
کارخانه ریسباف در اختیار هیئت دولت است و آن را به اداره کل میراث واگذار کرده و سند تک برگ ریسباف به نام اداره کل میراث فرهنگی صادر شده است. کسی نمی‌تواند هیچ ادعایی در خصوص این کارخانه داشته باشد؛ فقط هیئت‌وزیران می‌توانند سند میراث فرهنگی را ابطال کند و مالک جدید برایش در نظر بگیرد. سیاست دولت آقای پزشکیان، استاندار و وزیر، پیگیری این موضوع و ساخت موزه‌ای فاخر در کشور، به‌خصوص در اصفهان است. متأسفانه ما در صنعت موزه‌داری و موزه‌سازی از خیلی کشورهای دنیا، بر اساس ظرفیت‌هایی که داشتیم، عقب افتادیم و جبران این عقب‌ماندگی را باید حداقل از اصفهان شروع کنیم.

عشق است و آتش و خون...

■ گروه هنر و ادبیات

هوش مصنوعی انسان ها را احق می‌کند! این جمله‌ای است که این روزها زیاد می‌شنویم. این محتوا زیاد به چشمان خورده که هوش مصنوعی انسان ها را از فکر کردن وامی‌دارد. لقمه آماده جلوشان می‌گذارد و همه را به محتواهای سطحی و بدون مطالعه فرامی‌خواند. این مضمون زیاد به گوشمان رسیده که هوش مصنوعی با همه سرعتی که به کارها بخشیده و با همه نوآوری‌ها و خلاقیت‌ها تعجیب‌ و جادوگری‌هایش، نسلی تنبل و آماده‌خور را بار می‌آورد. اما هرچه باشد، هوش مصنوعی ایرانی‌ها را در جنگ روایت‌ها جلو انداخته! مایبی که همیشه نالان بودیم از عقب ماندن در جنگ روایت‌ها و باخت میدان به روایت‌های دشمن، چند ماهی است هوش مصنوعی را کرده‌ایم سلاخی در دستان تا با زبان خودمان برای دنیا روایت کنیم. این نبرد انیمیشنی که قهرمانش لگویی‌ها بودند. در جنگ چهل‌روزه آغاز شد و تاکنون اشکال مختلفی به خود گرفته است.

چند روز پیش، موشک‌های دشمن به عمد سیریک را هدف گرفتند و به‌جای ضربه به کابل مخابراتی منطقه، بر سر یک عروسی فرود آمدند؛ حمله‌ای که چهار کشته داد که سه نفرشان کودک بودند. از همان شب، باز سلاح جدید ایرانی‌ها شروع به مبارزه کرد و تولیداتش روانه فضای مجازی شد؛ انیمیشن‌های چند ثانیه‌ای که همگی در حد توانشان توانستند عمق جنایت سیریک را نشان دهند.

این بار هم دیگر انیمیشنی‌ها بودند؛ از اولین تولیداتی که روی صفحه گوشی‌ها ظاهر و پربازدیدترین خروجی هوش مصنوعی؛ یک جشن عروسی جنوبی با آدم‌های لگویی، محله‌های بومی، پوشش‌های روشن نزدیک به آنچه جنوبی‌ها در جشن و سرورشان بر تن می‌کنند؛ کودکان بازیگوش که یک جشن عروسی بهشتشان است، رقص و نور و صدا و خوشی، قایم‌باشک کودکان و پنهن‌اشن زیر یک میز و... انفجار، سکانس آخر؛ تاریکی، سکوت، صدای سوختن، همه‌جا پر از خاکستر و کودکی که زیر لایه‌ای پلاستیک در جهنم جان داده. پیام نهایی لگویی‌ها این است: «شما یک عروسی را به عزت تبدیل کردید. منتظر انتقام باشید...»

قهرمان دیگر انیمیشنی که به سرعت فراگیر شد، باز کودکان بودند. نوای شاد زنان جنوبی در فضا پیچیده. همه چیز رنگارنگ است. فشفشه‌ها از میان تخل‌ها روانه آسمان می‌شوند و درخششان در چشم کودکان بازتاب دارد. شادی و جشن است که در همه عناصر تصویر دیده می‌شود؛ دامن زانان، نقل پاشیدن روی سر عروس، صدای کف زدن و کل کشیدن. سکانس بعدی سکوت مرکب‌ار است؛ فضای سرد پایگاه نظامی آمریکا. افسر آمریکایی و لیکنده‌کنیه جویانه‌اش پس از دیدن چهره شاد پسرک سیریکی. بعد هم دکمه پرتاب و موشک تولیدشده در آمریکا و انفجار و دود و خون و توییی که از حرکت بازمی‌ایستد؛ توییی که نشانه زندگی بود. در این انیمیشن هیچ چهره‌ای مشخص نیست به جز چهره پسرک توپ به دست و افسر خنایتکار آمریکایی که دکمه پرتاب موشک را می‌فشارد. گویی تقابل آمریکا با کودکان ایرانی حرف اصلی این انیمیشن است. در آخر نیز این جمله‌ا از رهبر معظم انقلاب می‌خوانیم: «در پرونده انتقام، نسبت به خون کودکانمان حساسیت بیشتری خواهیم داشت ۱۴۰۴/۱۲/۲۲».

تا اینجا ی کار، تمرکز تولیدات بر کودکان بود،

به عنوان قربانیان اصلی هر جنگی. تمرکز انیمیشن‌های بعدی بر عروس و داماد است. نخل‌ها با نور آتش بازی روشن می‌شوند. عروس و داماد دست در دست هم با یکویی می‌کنند. زنان هلهله می‌کنند و کف می‌زنند و باز آنچه مشخص است، دامن زان جنوبی است و رقص و سرور. تنها چهره‌هایی که می‌بینیم، عروس و دامادند. بمب آمریکایی وارد قصه می‌شود و با ورودش، همه چیز سرعت می‌گیرد و سرعت می‌گیرد. تا اینکه... انفجار! باز هم دود و آتش و تاریکی و صدای زجه و عروسی که بر خاک افتاده.

ایرانی‌ها با کمک هوش مصنوعی انیمیشن‌های دیگری هم با محوریت سیریک تولید کردند که خط روایت همگی یکسان بود؛ اما این سه تولید به دلیل واکشف به موقع و شهرتی که از پیش داشتند و استفاده از ابزارهای مختلف گرامی برای دیده شدن، بیشتر دست به دست شدند و بازخورد و بازدید گرفتند. پیام همگی هم یکی بود: انتقام کودکانمان را از جنایتکاران آمریکایی می‌گیریم.

هنر نزد اصفهانیان است و بس!

عمارت تاریخی چهلستون شاهد درخشش پیشی کسوتان اصفهانی در عرصه‌های هنری و ادبی و پژوهشی بود

حساب کند.

■ خبرنگاران هم پاس داشته شدند!

پس از آن، نوبت به تجلیل از پیش‌کسوتان رسانه و عرصه خبرنگاری رسید؛ عبدالجسین جعفری شاهدانی، پیش‌کسوت رسانه؛ علیرضا پورمند، عکاس خبری؛ روزنامه‌نگاران نادرقلی مجیدی‌ی آهی، عبدالمجید مجیدی‌نژاد، محمدعلی شاه‌علی وفضل‌الله سلطانی رهنائی، رضا محزونیه، فعال رسانه؛ منصور گلناری، مؤسس نخستین خانه مطبوعات کشور و محمدرضا شکرالهی، روزنامه‌نگار پیش‌کسوت.

سپس، تجلیل از پیش‌کسوتان و اهالی شعر و ادب و نویسندگان بلافاصله انجام شد: امیراسما عیبل آذر، نویسنده و پژوهشگر؛ خسرو احتشامی، پژوهشگر ادبی و از غزل‌سرایان معاصر کشور؛ علی شیرانی متخلص به صحت، شاعر و مدیر مجموعه صائب؛ حسنا محمدزاده کاشی، شاعر و برگزیده کتاب سال جمهوری اسلامی ایران و دارای نشان درجه یک هنر؛ فضل‌الله صلاتی، نویسنده تاریخ اسلام؛ اصغر منتظرالقاظم، نویسنده و استادتمام دانشگاه؛ محمدحسین ریاحی، نویسنده و دارای دکترای تخصصی تاریخ اسلام؛ علیرضا شهریاری، طراح گرافیک و نویسنده و محمدابراهیم علویچه، نویسنده و پژوهشگر طراحی فرش.

گروه اول نامداران هنرهای تجسمی در این بخش

پاس داشته شدند؛ نقاشان مرتضی نصر، اکبر میخک، محمدعلی حدت، دارنده لقب آقای پوستر ایران وداری

نشان درجه یک هنر، سید عباس عقیلی، پایه‌گذار

موزه هنرستان هنرهای زیبای اصفهان و مصطفی

شعریف؛ زینت‌سادات امامی، نگارگر و مشهور به مادر

هنر سوخت و دارای نشان درجه یک هنر؛ نگارگران

اکبر مصری‌پور، رضا یدرالسما، مهدی ایرانی، دارای

نشان درجه یک هنر، سیدرضا سیدفتاحی، دارای

نشان درجه یک هنر، مجید مصدق‌زاده و مهرداد

صدری شهرضا؛ منصورحافظ‌پرست‌مودت، هنرمند

قلم‌زن و خطا؛ مهدی دلیلی نگارگر و طراح نقشه‌فرش

و دارای نشان درجه یک هنر؛ مرتضی‌کیان زاد، طراح

نقش فرش دستبافت و دارای نشان درجه یک هنر؛

غلامعلی فیض‌اللهی، هنرمند میناکار و دارای نشان

درجه یک هنر؛ ایران حدادگر اصفهانی، طراح فرش

و نقاشی فرش دستباف ایران.

■ اقیانوس بی‌پایان هنر در اصفهان

بعد از آن، علی اصغر شاهزیدی، استاد موسیقی و آواز اصیل ایرانی، به دعوت مجری برنامه به پشت میکروفون رفت. اوضحن تشکر از برنامه‌ریزان برنامه، به استفاده از موسیقی‌های نامناسب در فضای چهل‌ستون و بهره‌نبردن از آواز آسائیدی همچون کسایی و شهناز اعتراض کرد. او هم‌طرازش را همچون حمیدرضا نوربخش و حسام‌الدین سراج و منوچهر غیوری کنار خود فرآخواند و هرکدام با صدای خوششان فضای

چهل‌ستون را معطر کردند.

سپس، گروه دوم هنرمندان هنرهای تجسمی نام

برده شدند؛ رجب علی راعی، مجسمه‌ساز و دارای

نشان درجه یک هنر؛ محمدابراهیم گلریز خاتمی،

خاتم‌ساز و دارای نشان درجه یک هنر؛ حسن کیانی،

مجسمه‌ساز؛ مجیدصادق‌زاده، هنرمند نگارگرو شاگرد

استاد فرشچیان و علی خوش‌نویس‌زاده اصفهانی،

هنرمند سوخت چرم.

خوش‌نویسان نیز در این آیین فراموش نشدند؛

سید علی ظهیرالاسلام، مهدی فروزنده، مهدی

عزیزیان، علی مقارن عسگری، دارای نشان درجه

یک هنر، غلامرضا راهیما، علی فرانجه، محمدعلی

جعفری، احمداحمدی حدیدی، غلامرضا جهان‌شاهی،

سیدمحمد فاتح سیدنطنزی، مجتبی شریفی، علی

خیری حبیب‌آبادی و مصطفی رضایی.

نامداران هنر موسیقی دسته دیگری از هنرمندان

بودند که به پاس خدمات هنری‌شان به اصفهان و

ایران تجلیل شدند؛ سیدرضا طباطبایی‌نیا، منوچهر

غیوری، علی اصغر شاهزیدی، دارای نشان درجه یک

هنر، تقی سعیدی ولاشانی، میرزاحسن سفری، حسن

منصوری، رضا‌الدین سراج، اکبر یاریان، حمیدرضا

نوربخش و منوچهر قربان‌پور.

اما اقیانوس هنرمندان هنرهای تجسمی به پایان

نمی‌رسید؛ چراکه فهرست اسامی‌شان هنوز ادامه

داشت: محمد بخت‌آور، نقاش و طراح‌ی فرش؛

لطف‌الله یوزری در رشته گچ‌بری و مرمری؛ سستی

ایرانی؛ سیدمحمد قفقیی، میناکار؛ مرتضی‌فرهادی،

طراح فرش؛ محمدبابایی، نگارگر؛ منوچهر‌کادم‌ملت،

هنرمند رشته خاتم؛ جعفرقلی دادخواه، طراح سستی

فرش؛ رضا غازی، معرق‌کار؛ محمدحسن فغضی،

کاشی‌کار سستی‌امهدی‌شاه‌محمدیان، هنرمند

قلم‌زنی؛ اکبریزگیان، پیش‌کسوت دوات‌گری‌وقلم‌زنی؛

کی‌قیاد بازافشان، هنرمند فلزکاری؛ علیرضا اسدی،

قلم‌زن؛ جلال ابراهیم‌زاده اصفهانی، طراح نقوش

فرش؛ نسیم‌زادانی، هنرمند پژوهشگر هنرهای

سنتی و مدرس آموزشگاه‌های هنری؛ علی دادخواه

اصفهانی، طراح فرش؛ مهدی‌ابراهیمی علویچه، طراح

و پژوهشگر فرش؛ اسدالله شاه‌میوه، هنرمند نگارگر؛

سیدمصطفی هجرتی، طراح و نقاش فرش دستباف

اصفهان؛ محمدمحمدیان عطار، از چهره‌های نخست

نسل گرافیک؛ محمدوهب صنعی، طراحی و ساخت

زبورآلات سنتی وقلم‌زنی.

رونمایی کتاب «پیش‌مهندسی فرهنگی استان

اصفهان» پایان بخش این آیین باشکوه بود. این

کتاب با مشارکت فعال دستگاه‌های مختلف تدوین

شده است.

بازده شهرپورماه ۱۴۰۵ در حافظه تاریخی هنر اصفهان

باقی خواهد ماند؛ شبی که هنر اصفهان تا حدی به

آنچه لایش بود، دست یافت.

دارند، مایه افتخار ما هستند.»

■ دولتمردان، دست‌بوس هنرمندان

و اما تفاوت این مراسم تجلیل با دیگر مراسم‌های مشابه، حضور دولتمردان و خادمان فرهنگ و هنر کشور بالای سر هنرمندان بود. در واقع به جای نام بردن از هنرمند و حضور او نزد مسئولان، مسئولان همراه با هدایا نزد آن هنرمند می‌شتافتند و در نقطه‌ای که جایگاه نشستنش بود، از او تقدیر می‌کردند؛ گویی دولتی‌ها به دست‌بوس هنرمندان می‌رسیدند. در مرحله اول، از چهارده نفر از خادمان ملی و پیش‌کسوتان قرآنی استان به این شرح تجلیل شد: خادم برگزیده کشوری قرآن کریم در رشته پژوهش و رعیم حوزه علمیه اصفهان، حاج شیخ حسین مظاهری؛ سید محمد طباطبایی با سابقه مدیریت جلسات قرآن کریم و بیش از نیم قرن تجربه در شهر؛ حاج حسین وفاپی، قاری پیش‌کسوت و استاد جلسات بزرگ قرآنی با قدمت پنجاه سال؛ اکرم جمشیدیان، محقق و پژوهشگر علوم قرآنی؛ سید مرتضی نیک‌حسینی، خادم برگزیده کشوری در نشر قرآن؛ حجت‌الاسلام سیداحمد سجادی در حوزه نرم‌افزار؛ سید ناصر رضوی، قاری و پیش‌کسوت؛ حجت‌الاسلام علی رهبر، نویسنده کتاب «نهج البلاغه جوان»؛ بتول شهشهانی، حافظ قرآن و مدیرمؤسسه جامعه‌القرآن؛ حجت‌الاسلام محمدعلی رضایی رهنائی اصفهانی، خادم برگزیده کشوری قرآن؛ حسین خاکساری هرندی، غلامرضا شاه‌میوه، دکتر محمدرضا ستوده‌نیا و محمدرضا عبداللهی.

پس از آن، صدای گرم رهبر شهید در حیات عمارت چهلستون طنین‌انداز شد؛ صدایی که از اصفهان می‌گفت: «اصفهان شهر علم است، شهر هنر است، شهر جهاد است، شهر زنده است...»، «انواع هنرهای گوناگون مطلوب ایرانی در اصفهان هست. شهر میراث‌های ارجمند و ارزشمند هنری است. بنده یاد نمی‌آید نظیر این میراث هنری‌ای که ما در اصفهان داریم، در هیچ جای دیگر وجود داشته باشد. این‌ها همه برجستگی‌های مردم اصفهان است؛ یک شهری با هویت کامل ایرانی و اسلامی...»

■ اسطوره‌هایمان نیاز به جایگزین دارند

پس از این برنامه، استاندار اصفهان به پشت تریبون رفت و گفت: «از ابتدای مسئولیت، با همراهی صندوق اعتباری هنر تصمیم داشتیم برنامه‌هایی را به‌صورت هفتگی اجرا کنیم؛ اما از آن زمان، بحرانی نبود که اصفهان از آن در امان باشد. از مسائل مربوط به آب و کشاورزان گرفته تا جنگ دوازده‌روزه و آشوب‌های دی‌ماه و جنگ چهل‌روزه که هنوز ادامه دارد. گاهی نمی‌شود که نمی‌شود که نمی‌شود؛ اما با این اوضاع خلوغ، هنرمندان را فراموش نکردیم. در این هفته نیز این چراغ را روشن کردیم تا هنر هنرمندان تجلیل کنیم و این برنامه را با میزبانی از هنرمندان خوش‌نویس در موزه هنرهای تزئینی آغاز کردیم. در شرایط سخت کشور و به‌ویژه این شهر و کشور را فراموش نخواهیم کرد.»

سید مهدی جمالی‌نژاد اظهار کرد: «من نگارن آیت‌نگار هستم. اگر اصفهان نصف جهان است، باید نصف آینده جهان هم باشد. در این راستا چه باید کرد تا اصفهان بتواند جای پای این هنرمندان را حفظ کند؟ اسطوره‌های ما فته‌اند و جایگزینی پیدا نکرده‌اند. بنابراین، تمام تلاش ما باید این باشد که نسل جدید و نوجوانان را به دنبال کردن راه پرفرازونشیب هنرمندان پیش‌کسوت ترغیب کنیم. ما باید میراث‌دار گذشتگان باشیم، نه میراث‌خوارشان. امیدوارم بتوانیم در آینده اصفهان نظیر بزرگانی که امشب در خدمتشان هستیم، داشته باشیم.»

در مرحله دوم، ۲۲ هنرمندان هنرهای نمایشی و سینمایی تقدیر شد؛ جهان‌بخش سلطانی، ام‌الله‌احمدجو، غلامرضا مهیمن، ابوالقاسم نظریور، سید محسن طباطبایی، حسین جواجویی، قدرت‌الله ایزدی، فاطمه شکر، همایون اسعدیان، مهناز یزدانی و در ادامه از عکاسان تجلیل به عمل آمد؛ مهدی جانی‌پور، غلامحسین عرب، مرتضی اکبری و علیرضا جلیلی‌فر.

■ درخشش هنرمندان در چهل‌ستون

شعرخوانی اسماعیل آذر، شاعر اصفهانی که با الهجه شیرینش اورا بارها در برنامه‌های

مشاعره‌تلویزوین دیده‌ایم و آوازخوانی حسام‌الدین سراج، حال‌وهوای مراسم را

عوض کرد و دل هنرمندان را جلا بخشید.

حال‌وهوای خوش همچنان ادامه داشت. مسئولان استانی یک‌به‌یک نزد هنرمندان

می‌رفتند و با خوش‌ویش و ادای احترام و اهدای هدایا، عکس یادگاری می‌گرفتند.

رضایت در چشمان همه هویدا بود. این هنرمندان بودند که می‌درخشیدند.

نکته جالب توجه این بود که بیشترین تعداد هنرمندان تجلیل‌شده در دیگر

استان‌ها سی نفر است؛ اما اصفهان یک‌تنه ۱۲۲ هنرمند را تجلیل کرد و همین

رقم بالا نشان می‌دهد که اصفهان در عرصه هنر هم می‌تواند میز کل کشور را

■ عکس‌ها از ایرنا

سید مجید پورااحمدی ضمن ابلاغ سلام وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، از استاندار اصفهان تشکر ویژه به عمل آورد و گفت: «سید مهدی جمالی‌نژاد فرهنگ‌دوست‌ترین و هنردوست‌ترین استاندار و مدیر در میان رده‌های بالای مدیریتی کشور است.

اگر خواست و اراده ایشان نبود، این جلسه امشب برگزار نمی‌شد.» پورااحمدی تصریح کرد: «اصفهان هجدهمین استانی است که در طرح فراتهران و هفت بحر هنر، از هنرمندانش تجلیل می‌شود. خاک اصفهان هنرپرور و شخصیت‌ساز است و جمعیت امشب معدلی از هنر‌چانی است. مدت‌ها به دنبال برگزاری این جلسه بودیم و اراده استاندار منتهی به برگزاری این جلسه شد. طبق جلساتی با ایشان داشتیم و موضوعاتی که در حوزه توسعه فرهنگ و هنر بحث شد، شاهد رونق بسیار در حوزه گردشگری و فرهنگ و هنر در استان خواهیم بود.» همچنین در کشور ۴۹۰۰۰ نفر تحت پوشش بیمه تکمیلی قرار گرفته‌اند که در این میان، از اصفهان بیش از دوهزار نفر زیر چتر بیمه تکمیلی هستند. علاوه بر این‌ها، در سطح کشور بیش از هفتصد نفر تحت تکرم صندوق و دارندگان نشان درجه یک هنرند و در اصفهان بیش از شصت نفر مشمول این شرایط‌اند.»

او در پایان سخنانش از مدیر اداره‌کل فرهنگ و ارشاد استان اصفهان تشکر ویژه به عمل آورد.

در ادامه از خانواده شهید جنگ چهل‌روزه و مسئول واحد نمایش اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی استان، شهید محمدظاهر آقامیرزایی، تجلیل به عمل آمد.

■ اصفهان راوی زنده فرهنگ ایران

گوشه گوشه مراسم، موسیدان هنر و ادب اصفهان در حال معاشرت و گفت‌وگو بودند. بسیاری از آن‌ها پس از مدت‌ها هم را می‌دیدند و مشغول روبوسی و احوال‌پرسی و خوش‌ویش بودند. شوق و برق چشم‌ها و حال خوش پیش‌کسوتان اصفهانی میان صندلی‌های چوبی هنرمندان موج می‌زد.

حال همه خوب بود.

در این مراسم معاون هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی بیان کرد: «اصفهان را فقط به بناهای تاریخی‌اش نمی‌شناسند. اصفهان نمادی برای فرهنگ و هنر بوده و روایت زنده فرهنگ این سرزمین است؛ روایتی که همه هنرمندان و مردمان اهل ذوق و فرهنگ و هنر اصفهان طی قرن‌ها نگاشته‌اند. هنر اصفهان دارای قدمت بسیار زیادی است و پیشینه تاریخی عظیمی دارد؛ اما هنر معاصر اصفهان هم یکی از قطب‌های جدی هنر کشور است.»

که بیش از همیشه بدانیم سرمایه‌گذاری برای هنر هزینه نیست؛ سرمایه‌گذاری برای افزایش سرمایه اجتماعی و توجه به هویت علمی و دینی و ملی است؛ سرمایه‌گذاری برای ارتقای انسجام و نشاط اجتماعی است که این روزها بسیار به آن نیاز داریم. اصفهان به هنرمندانش شناخته شده است و هنرمندانی که امشب در این جمع حضور

اواخر مردادماه بود که مدیرعامل صندوق اعتباری هنر در گفت‌وگو با روزنامه «اصفهان‌زیبا»، برای اولین بار خبر از برگزاری رویدادی بزرگ و باشکوه با هدف تجلیل از هفتاد هنرمند اصفهانی تحت عنوان «هفت بحر هنر» داد. این رویداد در ادامه طرح «فراتهران» برگزار شد و استان اصفهان هجدهمین استانی بود که در جدول برنامه صندوق اعتباری هنر قرار گرفت تا اعضای صندوق اعتباری هنر اصفهان که در رشته‌های مختلف هنری و پژوهشی و ادبی پیش‌کسوت‌اند، پاس داشته شوند. این وعده مدیرعامل صندوق اعتباری هنر سازمان به برگزاری بازی داغ استقلال و پرسپولیس در ورزشگاه نقش جهان، به سرانجام رسید و بیش کسوتان اصفهانی در آیینی باشکوه و در شأن هرکدام از این بزرگواران، با حضور دولتمردان و مسئولان حوزه فرهنگ و هنر شهر در فضای باستانی کاخ چهل‌ستون تجلیل شدند؛ با این تفاوت که برخلاف وعده آقای مدیر، از ۱۳۳ هنرمند شهرو استان نام برده شد و تقدیر شدند تا باشد، از این خلف وعده‌ها!

■ خاک اصفهان هنرپرور است

عمارت باستانی چهل‌ستون انتخاب مناسبی برای این رویداد فرهنگی و هنری بود. فضای آرام و وسیع همراه با موسیقی ملایم، بدون برنامه‌های کلیشه‌ای و زنده متناسب با روحیه هنرمندان بود و رضایت خاطر در این رویداد آشکار. چنین صندلی هنرمندان و اهالی شعر و ادب رو به دیگر حاضران مراسم بود و همین چنین باعث می‌شد همگان، از مسئولان و دولتمردان گرفته تا خانواده‌ها و اهالی رسانه و دوستداران فرهنگ و هنر شهر، چشم در چشم سرمایه‌های هنری شهر باشند.

سید مهدی سیدین‌نیا، مدیر اداره‌کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان، اولین سخنران این مراسم بود. او با اشاره به میزبانی صندوق اعتباری هنر در این رویداد گفت: «انتخاب افرادی که در عرصه فرهنگ و هنر می‌درخشند، برای ما بسیار سخت بود. امروز در استان اصفهان بیش از پنج‌هزار هنرمند عضو صندوق اعتباری هنر هستند و خدمات این صندوق را دریافت می‌کنند که البته این خدمات با آنچه شایسته است، فاصله دارد؛ بااین حال، امیدواریم این مسیر ادامه‌دار باشد و بتوانیم خدمتگزاران اهالی هنر باشیم.»

در ادامه، مشاور وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و مدیرعامل صندوق اعتباری هنر پشت میکروفون قرار گرفت و اظهار کرد: «اینجا دیار فرهنگ و هنر و نام‌آوران و افتخارآفرینان است. این مراسم استانی نیست؛ مراسمی ملی است. اصفهان عصاره فرهنگ و هنر ایران عزیز بوده و این جلسه در این سطح و با این تعداد تاکنون در کشور برگزار نشده است.»

صفهان زیبا

شماره ۵۴۵۱

۱۴۰۵ / ۰۶ / ۱۴

شنیده

شرکت پیام اصفهان زیبا

صاحب امتیاز شرکت فرهنگی هنری مطبوعاتی پیام اصفهان زیبا مدیرمسئول دکتر علی قاسم‌زاده مدیرعامل سید علیرضا حسینی سردبیر محمد حسین اعترازیان

معاون بازرگانی سید محمد وحید حکیم فعال معاون اداری و مالی جواد علینقیان

هیئت تحریریه فرشاد توسلی، فاطمه رجب‌زاده و مریم نقیان (فرهنگ و اندیشه) احمد مهرکشی، زهره سادات کاظمی زهره قندهاری و سارا حیفی (هم محله) پگاه ظاهری، مینا ایزدی و منیره سادات کاوایی (اقتصاد و سیاست) محمد حسین اعترازیان و لیلا مقیمی (روایت شهر و جامعه)، سیده نرگس نظام‌الدین (هنر و ادبیات)، زینب تاج‌الدین (پایداری)، جواد جلوانی (تاریخ شفاهی) مهری مصور (ورزش)

گرافیک علیرضا مظاهری علی نصر آزادانی و سولماز رجیبی سر ویراستار عذرا دانی

عکس حمیدرضا نیک‌وسرام

چندرسانه‌ای سیدمیلاد میردامادی حسین کشکولیان و امید هاشم‌زاده

مجازی و شبکه‌های اجتماعی مهدی سروری زهراتوکلی، مانده رنوفی لیلا کهلانی، فاطمه توکلی

فناوری اطلاعات محمد کاظم کمالی

صفهان زیبا

صدای مطالبات مردم اصفهان

esfahanzibaonline.ir @ eitraa.com/esfzibanews @

اصفهان، خیابان فردوسی بن‌یست امام (شماره ۱۵)

تلفن ۰۳۱-۳۲۲۲۵۲۵۱ حرف مردم ۰۵۰۰۴۰۰۲۵۲۴ امور آکشی‌ها ۰۳۱-۳۲۲۲۵۲۵۸

چاپ موسسه جام‌جم برتربرنا

بزرترین روزنامه استانی در ایران دارای امتیاز ۹۲٫۲ در رده‌بندی مطبوعات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

روزنامه محله

ویژه‌نامه محلات شهر اصفهان

روزنامه فرهنگ

ویژه‌نامه شهر زندگی و مساله‌های آن

پیش‌چری

ویژه‌نامه پایداری اصفهان

محله

ویژه‌نامه تاریخ انقلاب اسلامی

گرم‌تر مشیت

ویژه‌نامه میراث و گردشگری اصفهان

تیمیر

رسانه اقتصادی اصفهان

ویراستار و دبیر صفحه/ زینب تاج‌الدین

سپر آسمانِ نصف جهان

روایت مردانی که در جنگ رمضان، پیش از رسیدن تهدید به زمین، در آسمان ایستادند

زینب تاج‌الدین

دبیرگروه پایداری

میان «آماده‌باش» و «درگیری» است؛ ساعت‌هایی که نیروهای پدافند در مواضع خود حضور دارند و نمی‌دانند مأموریت بعدی چه زمانی آغاز خواهد شد. گاهی این انتظار، ساعت‌ها طول می‌کشد و گاهی با یک پیام، همه چیز در چند ثانیه تغییر می‌کند.

■ «یاسر ظاهری»؛ فرماندهی در حساس‌ترین نقطه

سرهنگ یاسر ظاهری یکی دیگر از نام‌هایی است که در روایت دفاع هوایی استان اصفهان جایگاه ویژه‌ای دارد. طاهری فرمانده یگان تکنولوژی اصفهان (یوسا اف) بود؛ منطقه‌ای حساس در استان اصفهان که در جریان جنگ رمضان هدف حملات قرار گرفت و سرهنگ یاسر ظاهری نیز در همان منطقه به شهادت رسید. طاهری متأهل و پدر دو فرزند بود.

برای یک فرمانده پدافند، مأموریت تنها حضور در یک موضع نظامی نیست؛ مسئولیت او با امنیت مجموعه‌ای از نیروها و حفاظت از منطقه‌ای گره خورده که دشمن برای هدف قرار دادن آن تلاش می‌کند.

طاهری نیز در همان نقطه‌ای ایستاد که مسئولیتش او را به آنجا رسانده بود. پیکر او در فریدن تشییع شد؛ شهری که میزبان یکی از فرزندان خود در لباس ارتش بود و پس از شهادتش، خیابان‌هایش رنگ دیگری گرفت.

■ «سعید فرهنگ»؛ پدافند تا آخرین لحظه

یکی از نام‌هایی که روایت پدافند اصفهان را انسانی‌تر می‌کند، شهید سروان سعید فرهنگ است. فرهنگ از نیروهای ارتشی پدافند پایگاه هشتم شکاری اصفهان بود و در جریان عملیات پدافندی به شهادت رسید.

اوصالاتا اهل تبریز بود، در اصفهان زندگی می‌کرد و خانواده همسرش نیز در جوزدان نجف‌آباد سکونت داشتند. اما شاید تلخ‌ترین بخش روایت زندگی او، جایی باشد که پای یک کودک به میان می‌آید. فرهنگ یک فرزند خردسال چهار ساله داشت و همسرش نیز در انتظار تولد فرزند دیگری بود.

جنگ برای بسیاری از مردم، خبر حمله و انفجار است؛ اما برای خانواده فرهنگ، جنگ از جایی آغاز شد که دیگر پدر به خانه نرنگشت. پیکر این شهید در جوزدان تشییع و سپس برای خاکسپاری به مراغه منتقل شد. او در آخرین مأموریتش همان کاری را انجام داد که سال‌ها برای آن آموزش دیده بود: «ایستادن در برابر تهدیدی که از آسمان می‌آمد. اما این بار، خودش بخشی از روایت آسمان شد.

■ پشت‌هر سامانه، یک خانواده ایستاده است

وقتی از پدافند صحبت می‌کنیم، معمولاً از رادار، موشک، سامانه فرماندهی و انهدام هدف می‌گوییم. اما پشت همه این واژه‌ها، یک واقعیت انسانی وجود دارد. پشت هر نیروی پدافندی، خانواده‌ای ایستاده است. خانواده‌ای که در روزهای جنگ، شاید نداند عزیزش دقیقاً کجاست. نمی‌داند چه زمانی می‌تواند با او تماس بگیرد و مهم‌تر از همه، نمی‌داند آیا دوباره او را خواهد دید یا نه.

برای سعید فرهنگ، این انتظار در خانه‌ای با یک کودک چهار ساله و مادری که چشم‌انتظار تولد فرزند دوم بود، پایان یافت. برای یاسر ظاهری، دو فرزند ماندند و خاطرات پدری که دیگر به خانه بازنگشت. این بخش از جنگ، در میان آمارها کمتر دیده می‌شود. اما شاید همین بخش، واقعی‌ترین تصویر جنگ باشد.

■ ۱۷۰ پهباد؛ یک عدد و صد‌ها مأموریت آمار انهدام ۱۷۰ پهباد در جنگ رمضان، در نگاه

اول فقط یک عدد است. اما اگر به پشت این عدد نگاه کنیم، تصویر دیگری دیده می‌شود. هر هدف، یک فرآیند شناسایی و رهگیری داشته است.

هر عملیات، نیروهایی را درگیر کرده و هر درگیری می‌توانسته برای نیروهای حاضر در موضع، خطر جانی داشته باشد.

پدافند هوایی در چنین شرایطی باید همزمان چند مأموریت را انجام دهد: مراقبت از آسمان، تشخیص تهدید، حفظ آمادگی سامانه‌ها و حفاظت از مراکز حساس.

به همین دلیل، موفقیت پدافند را نمی‌توان فقط در لحظه شلیک خلاصه کرد. گاهی مهم‌ترین موفقیت پدافند، همان چیزی است که مردم نمی‌بینند؛ تهدیدی که هرگز به هدف نمی‌رسد.

■ سبری که دیده نمی‌شود

پدافند هوایی، شاید کم‌سروصدترین بخش یک جنگ باشد؛ اما یکی از حیاتی‌ترین آنهاست. خلبان جنگنده را می‌توان در آسمان دید. هواپیمای جنگی را می‌توان تشخیص داد. حتی صدای انفجار را همه می‌شنوند.

داغِ سیریک!

فرزانه فرجی

خبرنگار گروه پایداری

مرز دهان تلخ است. دستی به سروروی دلم که می‌کشم، بدی خاک باران زده بلند می‌شود. حرف‌هایم پیچیده در سلول به سلول مغزم. دلم فریاد می‌خواهد. یک فریاد درست و حسابی. حیایی به قد گریه‌های نکرده، غم‌های رسیدگی نشده و حرف‌های مجاله شده در کنج قلبم می‌خواهد بترکد. واژه‌هایم خشمگینند. رزه راه انداختند روی تار و پود تنم. و باز یک خبر تازه. یک داغ روی داغ‌های دیگر. و غم این خبر، دل سنگ را هم آب می‌کند. کتافتی به نام آمریکا در حمله به یک مراسم عروسی در شهرستان سیریک هرمزگان، جنایت جدیدی به بار آورد. داغی نشست روی پیشانی سیریک. آسمان نورافشانی شد اما نه به خاطر شوق عروسی که موج مرکب انفجار، عروسی را عزا کرد. قرار بود یک زندگی جوانه کند. شکوفه بزند و حیات جاری شود. اما همه چیز در چند ثانیه تمام و ماتم به پا شد.

لنعت به همه قوانین بی‌حساب و کتابت. لعنت به همه محاسبات پوشالیت که آنجا نه میدان جنگ بود و نه پایگاه نظامی و نه حتی شهر موشکی.

همه چیز در پلک‌زدنی خراب شد. ریه‌هایم رنگ‌رنگی، یکی یکی از نفس افتادند. لباس‌های اتو کشیده و نشسته در عطر کرم جنوب، غرق خاک شدند و بوی خون گرفتند. غم کز کز کنج دل عروس و داماد. کودکی غرق خون شد و مادری، بی‌فرزند و فرزندش هم یتیم. نوای موسیقی گرم محلی به یکباره یخ کرد. روح از جان مهمانان رفت. سیریک غرق شد. غرق در سکوت بین انبوه غبار و دود و آوار. خنده‌ها ماسید. نود میلیون، عذارا شدند. چرا که یک جشن ساده عروسی بمباران شد.

غم، همه ایرانیان را گرفت. یک ماتم سیه. بی‌انصاف، چطور دلت آمد از دل یک جشن ساده جنایتی به بار بیابوری و پرنده خونین و کثافت زده خودت را کثیف ترک کنی.

اهالی سیریک دلشان خوش بود به این جشن کوچک. قرار بود صدای خوشحالی و گل‌زن‌های زنانه، قند در دل عروس و داماد آب کنند. لنعت به تو که تبدیلی کردی به محلی برای صدای شیون و فریاد. عروسی رنگ غبار گرفت. آدم‌ها، گم شدند. آدم‌ها، خاموش شدند. آدم‌ها، مات شدند. آدم‌ها غرق سکوت شدند.

مادری بی‌فرزندش و فرزندش به دنبال مادرش. از یکی، «می‌بای‌اش ماند و از یکی... یکی فرزندش رفت و یکی همسرش. قرار نبود پایان یک جشن کوچک، برسد به شهادت و مجروحیت آن هم برای این همه آدم مظلوم. می‌گویند بیش از شصت نفر انسان بی‌گناه، قرار نبود پایان این جشن ساده برسد به لیخنه‌های پاره‌پاره و برسد به خداحافظی‌هایی که هرگز شره نکرد از زبان‌ها. لنعت به حقوق بشرتان که انسانیت در آن گمشده است. زن و مرد و کودک و پیر و جوان هم ندارد. برسید از این خشم که مدام قدمی‌گشود و بلندتر می‌شود. بدانید که در نهایت این خشم و اندوه، به زودی زمین‌گیرتان خواهد کرد.

که نزدیک است آن روز....!

بارانِ خون می‌بارد!

می‌خواستم قرار کنم. نمی‌ذاشتند بروم. فکرم آنجا بود. دیگر در گنبد نبودم که نگران شوم و در نهایت کمی دیرتر بخوابم. نمی‌توانستم بی‌تفاوت اینجا بمانم. وقتی از گلزار شهدا برگشتم، خبر دادند دوباره جنوب را زده‌اند. در جمع دوباره حرف از احتمال زدن میناب و جایی که بودیم شد. این بار ولی فرق می‌کرد. عروسی را زده بودند، در روستایی از سیریک، بیخ گوش ما. عروسی، یکبار عزا شده بود و جنازه پشت جنازه. فهمیدم بیمارستان میناب مصدومان را می‌آوردند. باید می‌رفتم. مسئول گروه جهادی در خوابگاه نبود. وقتی خبر گرفتیم، بی‌صدا رفته بود بیمارستان. اجازه نداد بروم. خواست دست به سرم کند. با مسئولانی که حضور داشتند حرف زدم. حرفشان یک کلام بود: نمی‌شود. مثل همیشه بی‌کله بیرون رفتم، ولی در اصلی را قفل کرده بودند، سربازها از دور با نگرانی به من نگاه می‌کردند. خواستم از دیوار کوتاه آنجا بپریم و جلویم را گرفتند. اول باکلی تهدید حرف زدند، و طبعاً جواب نداد؛ آدم تهدید نبودم. بعد نرم شدند. می‌گفتند مسئولان دارد و چه و چه. من متقاعد شدم به ماندن. هنوز نمی‌توانم یکجا بنشینم. ما فقط ۴ روز اینجا بایم و سایه جنگ را هر روزی سر خود احساس می‌کنیم؛ ولی جنوب چند ماه با این شرایط نفس می‌کشد. ماه‌ها با تهدید و موشک به خواب می‌رود. من هم حالا جزئی از جنوب هستم.

قبل آمدن می‌گفتند جنوب باران نمی‌بارد ولی اشتباه می‌گفتند؛ در جنوب هر روز باران خون می‌بارد./علیرضا محبی